
Shrirama Karnamritam

श्रीरामकर्णामृतम्

Document Information

Text title : rAmakarNAmRRitam

File name : rAmakarNAmRRitam.itx

Category : raama

Location : doc_raama

Proofread by : PSA Easwaran psawaswaran at gmail.com

Latest update : March 10, 2018

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shrirama Karnamritam

श्रीरामकर्णामृतम्

श्रीरामाय नमः

प्रथमाध्यासः

श्रीरामं त्रिजगद्गुरुं सुरवरं सीतामनोनायकं
श्यामाङ्गं शशिःकोटिमञ्जुवदनं वक्षोल्लसत्कौस्तुभम् ।
सौम्यं सत्वगुणोत्तमं सुसख्यूतीरे वसन्तं प्रभुं
त्रातारं सकलार्थसिद्धिसञ्चितं वन्दे रघूणां पतिम् ॥ १ ॥

श्रीराघवं दशरथात्मजमप्रमेयं
सीतापतिं रघुवरा-वयरत्नदीपम् ।
आजानुभाढुमरविन्ददलायताक्षं
रामं निशाचरविनाशकरं नमामि ॥ २ ॥

श्रीरामं भलवैरिनीलचिकुरं स्मेराननं श्यामलं
कर्णान्तायतलोचनं सुरवरं कारुण्यपाथोनिधिम् ।
शोणाम्भोरुडपादपल्लवयुगं क्षोणीतनूजयुतं
राजकुण्डलगाण्डभागयुगलं रामं सदाऽहं भजे ॥ ३ ॥

श्रीरामं जगदेकवीरममलं सीतामनोरञ्जनं
कौसल्यावरनन्दनं रघुपतिं काकुत्स्थवंशोद्भवम् ।
लोकानामभिराममङ्गलधनव्यापारपारायणं
वन्देऽहं जनघोरपापनिकरध्वंसं विभुं राघवम् ॥ ४ ॥

श्रीरामं जगदीश्वरं जनकजाजानिं जनानन्दनं
जन्तूनां जनकं जनार्तिहरणं लोकेश्वरं शाश्वतम् ।
जाबालादिभुनीश्वरैः परिवृतं जाज्वल्यमानं सदा
जङ्घालं जमदग्निस्नुल्हरणं जातानुकम्पं भजे ॥ ५ ॥

श्रीरामो रघुनायको रघुवरो राज्ञ्यनेत्राञ्चितो
 राजेन्द्रो रघुपुङ्गवो रघुकुलोत्तंसो रघूणां पतिः ।
 रामो राक्षसनाशनोऽमितबलो राकेन्दुपूर्णासनो
 राजत्तिङ्गिणिकङ्कणाङ्कितकरो रामस्सदा पातु नः ॥ ६ ॥

श्रीरामयन्द्र करुणाकर राधावेन्द्र
 राजेन्द्रयन्द्र रघुवंशसमुद्रयन्द्र ।
 सुग्रीवनेत्रयुगलोत्पलपूर्णाञ्चन्द्र
 सीतामनःकुमुदयन्द्र नमो नमस्ते ॥ ७ ॥

श्रीरामं करुणाकरं गुणनिधिं सीतापतिं शाश्वतं
 पारावारगभीरमञ्जनयनं प्रावृड् (आजट्) धनश्यामलम् ।
 वीरश्रेष्ठमनामयं विजयिनं विश्वप्रकाशात्मकं
 धीरारिप्रकराधिकप्रहरणं कोट्यङ्गरामं भजे ॥ ८ ॥

श्रीरामयन्द्रेति सलक्ष्मणेति नीलोत्पलश्यामलकोमलेति ।
 आकोशतामस्त्वधुनैव जिह्वा सीतापते राघव राघवेति ॥ ९ ॥

श्रीरामयन्द्रे रमतां मनो मे रमाङ्गवामे विपदां विरामे ।
 जितारिरामे प्रज्ञातारिरामे गुणाभिरामे भुवनैकरामे ॥ १० ॥

श्रीरामयन्द्र रघुपुङ्गव राजवर्थ
 राजेन्द्रराज सुरनाथक राघवेश ।
 राजाधिराज रघुनन्दन रामभद्र
 दासोऽस्म्यहं य भवतः शरणागतोऽस्मि ॥ ११ ॥

श्रीरामं सरसीरुडाक्षममलं दूर्वाङ्कुरश्यामलं
 विद्युत्कोटिनिभप्रभाम्बरधरं वीरासनाधिष्ठितम् ।
 वामाङ्गोपरि संस्थितां जनकजामालिङ्ग्य तां आहुना
 तत्त्वं यापरपाणिना मुनिगणानाज्ञापयन्तं भजे ॥ १२ ॥

श्रीरामः सकलेश्वरो मम पिता माता य सीता मम
 आताऽजश्च सभा प्रभञ्जनसुतः पत्नी विरक्तिः प्रिया ।
 विश्वामित्रविभीषणप्रभृतयो मित्राणि बोधः सुतो
 भक्तिः श्रीहरिसङ्गता रतिसुभं वैकुण्ठमस्मत्पदम् ॥ १३ ॥

श्रीरामामलपुण्डरीकनयन श्रीराम सीतापते

गोविन्दाय्युत नन्दनन्दन मुकुन्दानन्द दामोदर ।
 विष्णो राघव वासुदेव नृदरे देवौघयूडामणो
 संसाराण्वकण्ठाधारक उरे कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥ १४ ॥
 रामं लक्ष्मणपूर्वजं रघुवरं सीतापतिं सुन्दरं
 काकुत्स्थं करुणाकरं गुणनिधिं विप्रप्रियं धार्मिकम् ।
 राजकुण्डुलमण्डिताननरुचिं रात्रिञ्चरध्वंसिनं
 शम्पाकोटिसमानकान्तिविलसन्नायामृगघ्नं भजे ॥ १५ ॥
 रामं रत्नकिरीटकुण्डलधरं केयूरलारान्वितं
 सीतालङ्कृतवामभागममलं सिंहासनस्थं प्रभुम् ।
 सुग्रीवादिसमस्तवानरनुतं संसेव्यमानं सदा
 विश्रामित्रपराशरादिमुनिभिः संस्तूयमानं भजे ॥ १६ ॥
 रामः सीतासमेतो निवसतु हृदये सानुजं राममीडे
 रामेण क्षीणपापस्त्रिविधमपि कृतं कर्म रामाय दधाम् ।
 रामादन्यं न जाने न हि किमपि मडारामनाम्नः समानं
 रामे पश्यामि विश्वं भुवनमनुद्दिनं पाणि मां वीरराम ॥ १७ ॥
 रामं राजशिष्णामणिं रघुपतिं देवारिदर्पापलं
 लोकानां हितकारिणं गुणनिधिं कारुण्यपुण्योदयम् ।
 मुक्ताविद्रुमरत्नशोभिततनुं सौन्दर्यलस्ताम्भुजं
 कौसल्यातनयं भजामि सततं श्रेष्ठानकीनायकम् ॥ १८ ॥
 रामं वीरासनस्थं हृदयगतकरोदञ्चितज्ञानमुद्रं
 जानुन्यासकृत्तलस्तं क्षितिवरतनयाभूषितं वामभागे ।
 षट्कोणो व्याहरन्तं पवनसुतयुतं मानसे मानयन्तं
 सुग्रीवे सेव्यमाने दृढशरधनुषा दक्षिणे लक्ष्मणेन ॥ १९ ॥
 रामं सौमित्रिमित्रं रघुपतिममलं रामचन्द्रं रमेशं
 रम्यं श्रीराघवेशं शुभललितमुभं शृङ्गसत्त्वं सुवीरम् ।
 सीतासौन्दर्यपात्रं सुरमुनिविनुतं नीलमिन्दीवराभं
 वन्दे वन्दारुपालं रजनिचरुदरं रम्यकोदण्डरामम् ॥ २० ॥
 रामं यन्दनशीतलं क्षितिसुतामोडाकरं श्रीकरं
 वैदेहीनयनारविन्दमिहिरं सम्पूर्णयन्द्राननम् ।
 राजानं करुणासमेतनयनं सीतामनःस्थन्दनं

सीतादर्पणयारुगाण्डलवितं वन्दे सदा राघवम् ॥ २१ ॥

रामं श्यामाभिरामं रविशशिनयनं कोटिसूर्यप्रकाशं

दिव्यं दिव्यास्त्रपाणिं शरभुभशरधिं चारुकोटण्डस्तम् ।

कालं कालाग्निरुद्रं रिपुकुलदहनं विघ्नविच्छेददक्षं

भीमं भीमाट्टुहासं सकलभयहरं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ २२ ॥

रामचन्द्रचरितं कथामृतं लक्ष्मणाग्रजगुणानुकीर्तनम् ।

राघवेश तव पादसेवनं सम्भावन्तु मम जन्मजन्मनि ॥ २३ ॥

रामो मत्कुलदैवतं सकरुणं रामं भजे सादरं

रामेणाभिलघोरपापरहितो रामाय तस्मै नमः ।

रामान्नास्ति जगत्त्रयैकसुलभो रामस्य दासोऽस्यदं

रामे प्रीतिरतीव मे कुलगुरो श्रीराम रक्षस्व माम् ॥ २४ ॥

श्रीरामचन्द्र तव कीर्तिसुरद्रुमस्य

तारागणस्सुमनसः हृलमिन्दुभिम्भम् ।

मूलं मडाङ्गुलिपदं गगनं च मध्यं

सर्वा दिशो भुवनमण्डलमालवालम् ॥ २५ ॥

वैदेडीं मुद्विताभिजातपुलकां गाढं समालिङ्गयन्

वामेन स्तनयूयुक्तं पुलकितं वामं करेण स्पृशन् ।

तत्त्वं दक्षिणपाणिना कलितया शिन्मुद्रया बोधयन्

रामो मारुतिसेवितः स्मरतु मां साम्राज्यसिंहासने ॥ २६ ॥

वामाङ्गुस्थितजानकीं परिल(र)सत्कोटण्डण्डण्डं करे

यक्तं योर्ध्वकरेण बाहुयुगले शङ्खं शरं दक्षिणे ।

विभ्राणं जलजातपत्रनयनं भद्राद्रिमूर्ध्नि स्थितं

केयूरादिविभूषितं रघुपतिं रामं भजे श्यामलम् ॥ २७ ॥

वामे भूमिसुता पुरस्तु लनुमान्पश्चात्सुमित्रासुतः

शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वदलयोर्वाय्वाटिकोरोष्पपि ।

सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट् तारासुतो जाम्भवान्

मध्ये नीलसोरजकोमलरुचिं रामं भजे श्यामलम् ॥ २८ ॥

वैदेडीसङ्घितं सुरद्रुमतले उभे मडामण्डपे

मध्येपुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्ने वाययति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं

व्याभ्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ २९ ॥

वैदेही परिरभ्य जातपुलकां लज्जावतीं सुस्मितां

काञ्चीनूपुरहारकङ्कुण्डलसल्लर्णावतंसोज्ज्वलाम् ।

कस्तूरीघनसारथर्यितकुयां यन्त्राननां श्यामलं

कन्दर्पाधिकसुन्दरं रघुपति श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ३० ॥

वैदेहीरमणं विभीषणविभुं विष्णुस्वरूपं हरिं

विश्वोत्पत्तिविपत्तिपोषणकरं विधाधरैरर्यितम् ।

वैशिध्वंसकरं विरिञ्चिजनकं विश्वात्मकं व्यापकं

व्यासाङ्गीरसनारदादिविनुतं वन्दामहे राघवम् ॥ ३१ ॥

मैथिल्या नगरे विवाहसमये कल्याणवेधन्तरे

सामन्ते विमलेन्दुरत्नप्रथिते पीठे वसन्तौ शुभे ।

शृण्वन्तौ निगमार्थविदिविद्युषामाशीर्गिरो राजितौ

पायास्तां सुवधूवरौ रघुपती श्रीजानकीराघवौ ॥ ३२ ॥

असितकमलभासा भासयन्तं त्रिलोकं

दशरथकुलदीपं दैवताम्भोजभानुम् ।

दिनकरकुलबालं दिव्यकोट्युपासिं

कनकप्रथितरत्नालङ्कृतं राममीडे ॥ ३३ ॥

सुस्निग्धं नीलकेशं स्फुटमधुरमुषं सुन्दरभ्रूललाटे

दीर्घाक्षं यारुनासापुटममलमणिश्रेणिकादन्तपङ्क्तिम् ।

विम्बोष्ठं कम्बुकण्ठं कठिनतरमडोरस्कमाजानुबाहुं

मुष्टिग्राह्यावलग्नं पृथुजघनमुदारोरुजङ्घाङ्घ्रिमीडे ॥ ३४ ॥

वन्दामहे मडेशानयाडकोट्युपासनम् ।

जानकीलुट्टयानन्दयन्तं रघुनन्दनम् ॥ ३५ ॥

जानाति राम तव नामरुचिं मडेशो

जानाति गौतमसती चरणप्रभावम् ।

जानाति दौर्बलपराङ्ममीशयापो

जानात्यमोघपटुभाणगतिं पयोधिः ॥ ३६ ॥

दिव्यस्थन्दनमध्यगं रणरणय्यापान्वितं भीषणं

कालाग्निप्रतिमानबाणकलितं घोरास्त्रतूणीद्वयम् ।
 सुग्रीवाङ्गदरावणानुजमरुत्युत्रादिसंसेवितं
 रामं राक्षसवीरकोटिडरणं रक्ताम्बुजाक्षं भजे ॥ ३७ ॥
 भ्रष्टमाधामरसिद्धजन्मभवनं यन्नाभिपङ्कुरुचं
 श्रीनिर्वाणनिकेतनं यद्दुदरं लोकैकशय्यागुलम् ।
 यद्भक्षः कमलाविलासभवनं यन्नाम मन्त्रं सतां
 वासागारमभ्येडमण्डलनिधिः पायात्स वो राधावः ॥ ३८ ॥
 शूङ्गारं क्षितिनन्दिनीविडरणे वीरं धनुर्भञ्जने
 कारुण्यं बलिभञ्जनेऽद्भुतरसं सिन्धौ गिरिस्थापने ।
 डास्यं शूर्पण्णामुभे भयवले बीभात्समान्यामुभे
 रौद्रं रावणमर्दने मुनिजने शान्तं वपुः पातु नः ॥ ३९ ॥
 माता रामो मत्पिता रामचन्द्रो
 भ्राता रामो मत्सभा राघवेशः ।
 सर्वस्वं मे रामचन्द्रो ध्यातुः
 नान्यं दैवं नैव जाने न जाने ॥ ४० ॥
 मूले कल्पद्रुमस्याभिलमणिविलसद्भ्रतसिंहासनस्थं
 कोट्येडद्वन्द्वभाणैर्ललितकरयुगेनार्पितं लक्ष्मणेन ।
 वामाङ्गुल्यस्तसीतं भरतधृतमडामौक्तिकच्छत्रकान्तिं
 शत्रुघ्नं यामराभ्यां विलसितमनिशं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४१ ॥
 वामे कोट्येड्येडं निजकरकमले दक्षिणे बाणमेकं
 पश्चाद्भागे च नित्यं दधदभिमत्तं साञ्चितूणीरभारम् ।
 वामेऽवामे लसद्भ्यां सल मितिततनुं जानकीलक्ष्मणाभ्यां
 रामं श्यामं भजेऽहं प्रणतजनमनःप्रेदविच्छेददक्षम् ॥ ४२ ॥
 आम्बोधरश्यामलमम्बुजाक्षं धनुर्धरं वीरजटाकलापम् ।
 पार्श्वद्वये लक्ष्मणमैथिलीभ्यां निषेव्यमाणं प्रणामामि रामम् ॥ ४३ ॥
 कोट्येडदीक्षागुरुमप्रमेयं सलक्ष्मणं दाशरथिं ध्यातुम् ।
 आजानुबाहुं जगदेकवीरं अनाथनाथं रघुनाथमीडे ॥ ४४ ॥
 कर्पूराङ्गविलेपनं रघुवरं राज्जवनेत्रं प्रभुं
 कस्तूरीनिकराकृतिं भरधृतिप्रध्वंसिनं श्रीहरिम् ।

कन्धर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं कामारिसेव्यं गुरुं
कान्ताकामदमप्रमेयममलं सीतासमेतं भजे ॥ ४५ ॥

नीलाब्द(ब्ज) वृन्दसदृशं परिपूण्ड्रिणं
दिक्पालकादिसुरसेवितपादपद्मम् ।
पीताम्बरं कनककुण्डलशोभिताङ्गं
सीतापतिं रघुपतिं सततं भजामि ॥ ४६ ॥

भर्गुब्रह्मसुरेन्द्रमुष्यदिविजप्राञ्चत्किरीटाग्रसं
सगानिकमण्डिप्रभाकरसदस्राभं पदाभोरुढे ।
दुर्गासन्ततसंस्तुताङ्घ्रिकमलं दुर्वारकोटाण्डिनं
गङ्गासंस्कृतमौलिमानसदरं कल्याणरामं भजे ॥ ४७ ॥

अग्रे प्राञ्जलिमाञ्जनेयमनिशं वीरं च तारासुतं
पार्श्वं पङ्क्तिभुभानुञ्जं परिसरे सुग्रीवमग्रासने ।
पश्चाल्लक्ष्मणमन्तिके जनकजां मध्ये स्थितं राघवं
चिन्तातूलिकया लिभन्ति सुधियश्चित्तेषु पीताम्बरम् ॥ ४८ ॥

क्षीराम्भोनिधिमध्यवर्तिनि सिते द्वीपे सुवर्णायले
रत्नोल्वासितकल्पभूरुढतले जाम्बूनदे मण्डपे ।
तेजोभ्राजितवेदिके सुरचिरे माण्डिक्यसिंहासने
डेमाम्भोरुढकर्णिकोपरितले वीरासनस्थं भजे ॥ ४९ ॥

दौर्दण्डैककमण्डलीकृतमडाकोदण्डयण्डाशुगैः
निर्घातै रविकोटितुल्यनिशितैर्ब्रह्मादिमुष्यस्तुतैः ।
सुग्रीवादिसमस्तवानरवरानाज्ञापयन्तं गिरा
तत्त्वं ताडय ताडयेत्यनुपदं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ५० ॥

भूकम्पं जनयन्नभो विदलयन्नम्भोनिधिं क्षोभयन्
दैतेयांश्च विमर्दयन् गिरिवरान् भिन्दन् दिशः पूरयन् ।
वैदेहीमपि मोदयन् सकलगीर्वाणान् शिरः कम्पयन्
कल्याणो रघुरामभाणविलसत्कोदण्डयण्डध्वनिः ॥ ५१ ॥

विमलकमलनेत्रं विस्फुरन्नीलगान्त्रं
तपनकुलपवित्रं दानवध्वान्तमित्रम् ।
भुवनशुभयश्चित्रं भूमिपुत्रीकलत्रं
दशरथवरपुत्रं नौमि रामाप्यमित्रम् ॥ ५२ ॥

जननी जानकी साक्षाज्जनको रघुनन्दनः ।
लक्ष्मणो मित्रमस्माकं को विचारः कुतो भयम् ॥

जनको रामयन्द्रो मे जननी जनकात्मजा ।
डनुमत्प्रभुभास्सर्वे हरयो मम आन्धवाः ॥ ५३ ॥

जगति विशदमन्त्रं जानकीप्राणमन्त्रं
विबुधविन्दुतमन्त्रं विश्वविष्यातमन्त्रम् ।
दशरथसुतमन्त्रं दैत्यसंलारमन्त्रं
रघुपतिनिजमन्त्रं रामरामेति मन्त्रम् ॥ ५४ ॥

सीताया दक्षिणे पार्श्वे लक्ष्मणस्य च पार्श्वतः ।
तन्मध्ये राघवं वन्दे धनुर्बाणधरं हरिम् ॥ ५५ ॥

यन्द्रोपमं मलययन्दनयर्थिताङ्गं
मन्दारपुष्पभरपूजितपादपद्मम् ।
ब्रह्मेन्द्रवन्द्यमनिशं मुनिवृन्दसेव्यं
वन्देऽरविन्दनयनं रघुरामयन्द्रम् ॥ ५६ ॥

ब्रह्मामृतानन्दकुलप्रदायिनं वेदान्तविज्ञानसुगन्धपुष्पितम् ।
सीताशुभाङ्गायितबाहुशापिनम् श्रीरामकल्पद्रुममाश्रयामः ॥ ५७ ॥

कनकनिक्षभासा सीतयालिङ्गिताङ्गो
नवकुवलयधामश्यामवर्णोऽभिरामः ।
अभिनवयुतविद्युन्नन्दितो मेघषण्डः
शमयतु मम तापं सर्वदा रामयन्द्रः ॥ ५८ ॥

अलं शास्त्राभ्यासैरलमसकृदाभ्यायपठनैः
अलं तीर्थस्नानैरलमभीलयागव्रतजपैः ।
अलं योगाभ्यासैरलमपि मलापातकधिया
यदस्माकं रामस्मरणमहिमा सा विजयते ॥ ५९ ॥

सीतामनोमानसरजजुंस संसारसन्तापहर क्षमालो ।
श्रीराम दैत्यान्तक शान्तरूप श्रीतारकब्रह्म नमो नमस्ते ॥ ६० ॥

कदा वा साडेते विमलसरयूतीरपुलिने
समासीनः श्रीमद्रघुपतिपदाब्जे हृदि भजन् ।

अये राम स्वामिन् जनकतनयावल्लभ विभो

प्रसीदति ङोशत्रिमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ६१ ॥

कदा वा साडेते तरुणतुलसीकाननवने

निविष्टं तं पश्यन् सुरुथिरविशालोर्ध्वतिलकम् ।

अये सीतानाथ स्मृतिजनपते दानवजयिन्

प्रसीदति ङोशत्रिमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ६२ ॥

कदा वा साडेति मणिप्रथितसिंहासनतले

समासीनं रामं जनकतनयाविदुगिततनुम् ।

अये सीताराम त्रुटितडरधन्विन् राघुपते

प्रसीदति ङोशत्रिमिषमिव नेष्यामि दिवसान् ॥ ६३ ॥

मार्गे मार्गे शाभिनां रत्नवेदी

वेधां वेधां किन्नरीवृन्दगीतम् ।

गीते गीते जञ्जुलालापगोष्ठी

गोष्ठे गोष्ठे त्वत्कथा रामयन्त्र ॥ ६४ ॥

वृक्षे वृक्षे वीक्षिताः पक्षिसङ्घाः

सङ्घे सङ्घे मञ्जुलामोदवाक्यम् ।

वाक्ये वाक्ये मञ्जुलालापगोष्ठी

गोष्ठ्यां गोष्ठ्यां त्वत्कथा रामयन्त्र ॥ ६५ ॥

श्वेतपुष्पकमारुह्य सीतया सड राघव ।

सुग्रीवादिलवद्वलक्तैर्मनोमध्ये रमस्व मे ॥ ६६ ॥

दोर्भिः भङ्गं त्रिशूलं ऽमरुमसिधनुश्चारुभाणं कुटारं

शङ्खं चक्रं च भेटं ऽलमुसलगदाभिर्दण्डपालं च पाशम् ।

विद्युद्गह्वी च मुष्टिं त्वलयवरकरं बिलतं शुभ्रवर्णं

वन्दे रामं त्रिनेत्रं सकलरिपुकुलं भर्दयन्तं प्रतापैः ॥ ६७ ॥

दुरिततिमिरयन्द्रो दृष्टकञ्जातयन्त्रः

सुरकुवलययन्त्रः सूर्यवंशाब्धियन्त्रः ।

स्वजननिवलयन्त्रः शत्रुराञ्जुवयन्त्रः

प्रणतकुमुदयन्त्रः पातु मां रामयन्त्रः ॥ ६८ ॥

कल्याणार्धं कौशिक्यज्ञापालं कलानिधिं काञ्चनशैलधीरम् ।

कञ्जातनेत्रं करुणासमुद्रं काकुत्स्थरामं कलयाम स्थिते ॥ ६८ ॥

वाल्मीकिस्मृतिमन्दरोऽण मथितस्सीतारमासम्भवः

सुग्रीवामरभूरुडोऽङ्गदगजः सौमित्रियन्द्रोदयः ।

वातोत्पन्नमण्डिर्विभीषणसुधः पौलस्त्यडावाडलः ।

श्रीरामायणदुग्धवार्धिरमलो भूयात्सुभश्रेयसे ॥ ७० ॥

रघुनन्दन एव दैवतं नो रघुवंशोद्भव एव दैवतं नः ।

भरताग्रज एव दैवतं नो भगवान् राघव एव दैवतं नः ॥ ७१ ॥

उत्कृत्वामलकोमलोत्पलदलश्यामाय रामामन-

श्चन्द्राय प्रशमाय निर्मलगुणारामाय रामात्मने ।

ध्यानाऽडम्बुनीन्द्रमानससरोऽसाय संसारवि-

ध्वंसायाद्भुततेजसे रघुकुलोत्तंसाय पुंसे नमः ॥ ७२ ॥

राज्जुवायतलोचनं रघुवरं नीलोत्पलश्यामलं

मन्दाराञ्चितमण्डपे सुललिते सौर्वण्डि पुष्पके ।

आस्थाने नवरत्नराजिभयिते सिंहासने संस्थितं

सीतालक्ष्मणलोकपालसहितं वन्दे मुनीन्द्रास्पदम् ॥ ७३ ॥

वल्कीप्रवालनवपल्लवपादपद्मं

कञ्जेक्षणं जलजनीलसरोरुडाभम् ।

सीमन्तिनीनयनमोडनमूलमन्त्रं

रामं नमामि मुनिमानसराजसम् ॥ ७४ ॥

अलं विवादेन न मानुषोऽयं रामात्मना राक्षसमर्दनाय ।

भुजङ्गशय्यां परिमुच्य साक्षान्नारायणो भूतलमाजगाम ॥ ७५ ॥

लोकत्राणानुकारी दशवदनशिरःपङ्क्तिविच्छेदकारी

लङ्कालङ्कारकारी भृगुतनयमनस्सर्वगर्वापिडारी ।

सीतासीमन्तकारी मण्डिमयमुकुटो दिव्यकोदण्डधारी

श्रीरामः पापकारी शमयतु दुरितं भूमिभारापडारी ॥ ७६ ॥

ब्रह्मादियोगमुनिपूजितसिद्धमन्त्रं

दारिद्र्यदुःखभवरोगविनाशमन्त्रम् ।

संसारसागरसमुत्तरणैकमन्त्रम् ।

वन्दे मडाभयडरं रघुराममन्त्रम् ॥ ७७ ॥

शत्रुच्छेदैकमन्त्रं सरसमुपनिषद्वाक्यसम्पूज्यमन्त्रं

संसारोत्तारमन्त्रं समुचितसमये सङ्गनिर्वाणमन्त्रम् ।

सर्वैश्वर्यैकमन्त्रं व्यसनभुजगसन्धसन्त्राणमन्त्रं

शिवाश्रीराममन्त्रं जपतु जपतु मे जन्मसाङ्गल्य मन्त्रम् ॥ ७८ ॥

आकर्षणमात्रुढधनुर्गुणाढ्यं ब्रह्मास्त्रमुण्डीकृतारक्षसेन्द्रम् ।

स्थाधिउठे रणरङ्गधीरे रामं भजे रक्तसरोरुडाक्षम् ॥ ७९ ॥

येतौ तौ दशकण्ठकण्ठकदलीकान्तारकान्तिस्थितौ

वैदेहीकुयकुम्भकुङ्कुमरजः पङ्कारुणालङ्कृतौ ।

विश्वत्राणनिदानसाधुसरसप्रारम्भयूपौ भुजौ

ध्यास्तामुरुविष्कमौ रघुपतेः श्रेयांसि भूयांसि नः ॥ ८० ॥

वामाङ्गुपरि संस्थितावनिस्तुतामामुक्तभूषोज्ज्वलां

पश्यन्तं परिपूर्णचन्द्रवदनं भ्राजत्किरीटोज्ज्वलम् ।

आसीनं नवरेतराजिभयिते सिंहासने राघवं

सुग्रीवाङ्गदलक्ष्मणानिलसुतेरासेव्यमानं भजे ॥ ८१ ॥

जानक्याः कमलामलाञ्जलिपुटे याः पद्मरागायिताः

न्यस्ता राघवमस्तके तु विलसत्सुन्दरप्रसूनायिताः ।

अस्ताः श्यामलकायकान्तिकलिताः या इन्द्रनीलायिताः

मुक्तास्ताश्शुभदा भवन्तु भवतां श्रीरामवैवाडिकाः ॥ ८२ ॥

नित्यं श्रीराममन्त्रं निरुपममधिकं नीतिसुज्ञानमन्त्रं

सत्यं श्रीराममन्त्रं सदमललुदये सर्वदाऽऽरोग्यमन्त्रम् ।

स्तुत्यं श्रीराममन्त्रं सुललितसुमनः सौप्यसौभाग्यमन्त्रं

पठ्यं श्रीराममन्त्रं पवनजवरदं पातु मां राममन्त्रम् ॥ ८३ ॥

व्यामोडप्रशमौषधं मुनिमनोवृत्तिप्रवृत्त्यौषधं

दैत्योन्मूलकरौषधं भवभयप्रध्वंसनैकौषधम् ।

भक्तानन्दकरौषधं त्रिभुवने सञ्जोवनैकौषधं

श्रेयः प्राप्तिकरौषधं पिब मनः श्रीराममनामौषधम् ॥ ८४ ॥

ध्यायेत्प्रातः सुरेशं रविकुलतिलकं रञ्जितानन्तलोकं

बालं बालारुणाक्षं भवभुभविनुतं भावगम्यं भवघ्नम् ।

दीप्यन्तं स्वर्णकलमैर्मणिगणानिकरैर्भूषणैरुज्ज्वलाङ्गं

कौसल्यादेवजातं मम लुदयगतं राममीषत्स्मितास्यम् ॥ ८५ ॥

मध्याह्ने रामचन्द्रं मणिगणललितं मन्डलासावलोकं
 मार्ताण्डानेकभासं भरकतनिकराकारमानन्दमूर्तिम् ।
 सीतावामाङ्कुसंस्थं सरसिजनयनं पीतवासो वसानं
 वन्देऽहं वासुदेवं वरशरधनुषं मानसे मे विभान्तम् ॥ ८६ ॥

ध्यायेद्गामं सुधांशुं नतसकलभवारण्यतापप्रहारं
 श्यामं शान्तं सुरेन्द्रं सुरमुनिविनुतं कोटिसूर्यप्रकाशम् ।
 सीतासौमित्रिसेव्यं सुरनरसुगमं दिव्यसिंहासनस्थं
 सायाह्ने रामचन्द्रं स्मितरुचिरमुषं सर्वदा मे प्रसन्नम् ॥ ८७ ॥

केयूराङ्गदङ्कुलैर्मणिगणैर्वै रोयमानं सदा
 राकापर्वणि चन्द्रकोटिसदृशं छत्रेण वै राजितम् ।
 डेमस्तम्भसहस्रघोऽशयुते मध्ये मडामण्डपे
 देवेशं भरतादितिः पस्वितं रामं भजे श्यामलम् ॥ ८८ ॥

विधाय कोटण्डमिमं मुहूर्तं गृहाण पाणौ मणियारुवेणुम् ।
 मायूरबर्धं च निजोत्तमाङ्गे सीतापते राघव रामचन्द्र ॥ ८९ ॥

शुद्धान्ते मातृमध्ये दशरथपुरतः सञ्चरन्तं परं तं
 काञ्चीदामानुविद्धं प्रतिमणिविलसत्किङ्किणीनिक्वणाङ्गम् ।
 क्वाले मुक्ताललामं पदयुगानिनदन्नूपरं यारुलासं
 बालं रामं भजेऽहं प्रणतजनमनःप्रेदविच्छेददक्षम् ॥ ९० ॥

सम्पूर्णचन्द्रवदनं सरसीरुलाक्षं
 माणिक्यकुण्डलधरं मुकुटाभिरामम् ।
 याम्येयगौरवसनं शरयापलस्तं
 श्रीरामचन्द्रमनिशं मनसा स्मरामि ॥ ९० ॥

छन्दनीलमणिसन्निभदेहं वन्द्यमानमसङ्गुनिवृन्दैः ।
 लम्बमानतुलसीवनमालं चिन्तयामि सततं रघुवीरम् ॥ ९१ ॥

रामचन्द्रं दयासान्द्रं रघुवीरं नृपोत्तम ।
 लोचनार्यां कृपापूरपूर्णाभ्यां मां विलोकय ॥ ९३ ॥

समेति वर्णद्वयमादरेण सदा स्मरन् मुक्तिमुपैति जन्तुः ।
 क्लौ युगे क्लमषमानसानामन्यत्र धर्मं भलु नाधिकारह् ॥ ९४ ॥

भक्तप्रियं भक्तसमाधिगम्यं चिन्ताहरं चिन्तितकामधेनुम् ।
सूर्येन्दुकोटिद्युतिभास्वरं तं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ८५ ॥

सकलभुवनरत्नं सर्वशास्त्रार्थरत्नं
समरविजयरत्नं सख्यिदानन्दरत्नम् ।
दशभुजहरत्नं दानवारान्तरत्नं
रघुकुलनृपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ ८६ ॥

मातुः पार्श्वे यरन्तं मणिमयशयने मञ्जुभूषाञ्जिताङ्गं
मन्दं मन्दं पिबन्तं मुकुलितनयनं स्तन्यमन्यस्तनाग्रम् ।
अङ्गुल्यग्रैः स्पृशन्तं सुभूपरवशया सुस्मितालिङ्गिताङ्गं
गाढं गाढं जनन्या कलयतु लुट्यं मामकं रामबालम् ॥ ८७ ॥

रामाभिरामं नयनाभिरामं वाद्याभिरामं वदनाभिरामम् ।
सर्वाभिरामं य सदाभिरामं वन्दे सदा दाशरथिं य रामम् ॥ ८८ ॥

जय जय रघुराम श्रीभुभाम्भोजभानो
जय जय रघुवीर श्रीमदम्भोजनेत्र ।
जय जय रघुनाथ श्रीकराभ्यर्चिताङ्घ्रे
जय जय रघुवर्य श्रीश कारुण्यसिन्धो ॥ ८९ ॥

जय जय वरशङ्खश्रीगदायुद्धधारिन्
जय जय निजदासप्राप्यदुर्लभ्यकाम ।
त्रिभुवनमय सर्वप्राणिभावज्ञ विष्णो
शरणमुपगतोऽहं सर्वदा त्वां शरण्यम् ॥ ९० ॥

षक्ष्वाकुनन्दनं सुग्रीवपूजितं
त्रैलोक्यरक्षकं सत्यसन्धं सदा ।
राघवं रघुपतिं राजुवलोक्यन्
रामचन्द्रं भजे राघवेन्द्रं भजे ॥
वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे ।
वेदः प्रायेतसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना ॥ ९०१ ॥

श्रीरामेत्येकदा वक्तुं मनो यस्य प्रवर्तते ।
वैकुण्ठवासिनस्तस्य कुलमेकोत्तरं शतम् ॥ ९०२ ॥
राशब्दोऽप्यारमात्रेण भुभान्निर्यान्ति पातकाः ।

पुनः प्रवेशाम्बित्या य मकारस्तु कपाटवत् ॥ १०३ ॥

श्रीरामायणमादिकाव्यमृषिणा वाल्मीकिना निर्मितं

वेदान्तार्थविशारदैरनुदिनं स्तुत्यं सुरैर्यितम् ।

श्रेतृणामघनाशनं सुरतरोस्तुल्यं तु मुक्तिप्रदं

ये शृण्वन्ति पठन्ति रामयचितं ते यान्ति विष्णोः पदम् ॥ १०४ ॥

द्वितीयाश्वासः

श्रीरामं जनकक्षितीश्वरसुतावङ्गत्राम्भुजाहारिणं

श्रीमद्भानुकुलाब्धिकौस्तुभमणिं श्रीरत्नवक्षःस्थलम् ।

श्रीकण्ठाद्यमरौघरत्न मुकुटालङ्कारपादाम्भुजं

श्रीवत्सोज्ज्वलमिन्द्रनीलसदृशं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ १ ॥

श्रीरङ्गेशपदाब्जलज्जलुद्धयं श्रीशङ्खयकान्वितं

श्रीमन्निर्जरपादपङ्कटपदं श्रीसिंहपीठस्थितम् ।

श्रीवैकुण्ठसदस्रमस्तकलसद्भोगासने शायिनं

श्रीभूमीसुतया युतं श्रितनिधिं श्रीराममूर्तिं भजे ॥ २ ॥

आनन्दकन्दमरुणाधरमम्भुजाक्षं

आपीतवस्त्रमतसीकुसुमोज्ज्वलाङ्गम् ।

अक्षान्तवर्णमकलङ्कमभेयमाद्यं

सीतापतिं रघुपतिं शरणागतोऽस्मि ॥ ३ ॥

साडेते नवरत्नपङ्क्तिभयिते चित्रध्वजालङ्कृते

वामे स्वर्णमये दलाष्टललिते पद्मे विमानोत्तमे ।

आसीनं भरतादिसोदरजनैः शाष्पामृगैः किन्नरैः

दिक्पालैर्मुनिपुङ्गवैर्नृपगणैः संसेव्यमानं भजे ॥

वराभयं दिव्यरथाङ्गशङ्खं सकौस्तुभं वेष्टितपीतवस्त्रम् ।

किरीटकाराङ्गदङ्कुण्डलाङ्गं श्रीवत्सयिहं शिरसा नमामि ॥ ६ ॥

द्विगम्भरं डिङ्गुलिमेभलोज्ज्वलं ललाटपर्यन्तविलम्बितालकम् ।

कलद्रथस्कं कमनीयनूपुरं तं भालरामं शिरसा नमामि ॥ ७ ॥

मन्दारमूले मणिपीठसंस्थं सुधाप्लुतं दिव्यविराट्स्वरूपम् ।

सभिन्दुनादान्तकलान्ततुर्यमूर्तिं भजेऽहं रघुवंशरत्नम् ॥ ८ ॥

अनर्घ्यमाण्डिष्यविराजमानश्रीपादुङ्कालङ्कृतशोभनाभ्याम् ।
अशेषवृन्दारकवन्दिताभ्यां नमो नमो रामपदाम्बुजाभ्याम् ॥ ८ ॥

ध्वजाभ्युज्ज्वलत्त्रयाङ्गशङ्ख दम्भोलिपाशाङ्कुशमत्स्यचिह्नम् ।
ब्रह्मेन्द्रदेवादिकिरीटकोटिसङ्घर्षिपादाम्बुजयुग्ममीडे ॥ १० ॥

ललाटदेशोज्ज्वलबालभूषणं सताण्डवं व्याघ्रनभ्राङ्कुङ्कनधरम् ।
द्विगम्बरं शोभितबर्बरालकं श्रीबालरामं शिरसा नमामि ॥ ११ ॥

शताष्टदिव्यस्थलमूर्तिवन्दितं

शतकृतुब्रह्ममरुद्गणार्चितम् ।

शशाङ्कुवैश्वानरभानुमाण्डल-

स्थितं भजेऽलं रघुवंशवर्धनम् ॥ १२ ॥

कर्णान्तविश्रान्तधनुर्गुणाङ्कुं कलम्बलक्ष्मीकृतराक्षसेश्वरम् ।
वृद्धश्रवः स्यन्दनमध्यसंस्थं रुक्षेक्ष्णं राममलं नमामि ॥

सुत्राम नीलोत्पल नीलमेघश्रीनिर्जिताङ्गं सुतया धरण्याः ।
युक्तं सुरेन्द्रावनमानसं तं रामं भजे राक्षसवंशनाशम् ॥

राकायन्द्रनिभाननं रतिपतिद्वेषिप्रियं राक्षसा-

धीशश्रीविविभेदनस्फुटपटुप्रभ्यातबाणोज्ज्वलम् ।

रत्नालङ्कृतपादुङ्काञ्चितपदाम्भोजं रमावल्लभं

रागद्वेषविहीनचित्तसुलभं रामं भजे तारकम् ॥ १५ ॥

आलोलस्फुटरत्नकुण्डलधरं याविस्मितालङ्कृतं
आधारादिकयङ्कमाण्डलगतं याविस्मितालङ्कृतम् ।
आविर्भूतकृपातरङ्गजलधिं याक्षान्तवर्णश्रयं
आपन्नार्तिनिदाघमेघसमभं रामं भजे तारकम् ॥

साकेतान्तरतारमण्डपमडामाण्डिष्यसिंहासने

तन्मध्येऽष्टदलाम्बुजे स्फुटतरे चित्कण्ठे संस्थितम् ।

सौमित्र्यम्बुजमित्रसूनुभरतश्रीवायुपुत्रैर्वृतं

मुद्रालङ्कृतापाणिसारसमञ्जं रामं भजे तारकम् ॥ १७ ॥

विराजमानोज्ज्वलपीतवासं

विशालवक्षःस्थलकौस्तुभश्रियम् ।

भजे किरीटाङ्गदरत्नकुण्डल

नमस्तुलस्याऽमलमालयाऽङ्कितम् ॥ १८ ॥

मूलादिषट्सरसिजान्त सडस्रपद्म-

पत्रान्तरालिनिलयं भवभन्धनाशम् ।

नादान्तयन्द्रगलिताभृतसिक्तगुणं

नादान्तनादमडिमास्पदराभमीडे ॥ १९ ॥

वन्दे वरप्रदमहावरदानगर्वलङ्घानाथकुलपर्वतनाशवज्रम् ।

तं रावणानुजमरुत्सुतभानुसूनुदिकपालसोदरगणैः परिसेव्यमानम् ॥ २० ॥

अज्ञानगाढतिमिरापडभानुमुर्ति

आरक्तयारुनयनाम्बुजमादिष्ठीजम् ।

अम्भोधिमध्यवटपत्रशयानमादि-

मध्यान्तशून्यमपिलास्पदराभयन्द्रम् ॥ २१ ॥

सुधासमुद्रान्तविराजमानद्वीपे सिते यन्धनपारिजाते ।

महासने पन्नगतल्पमध्ये निषण्णमीडे रघुवंशरत्नम् ॥ २२ ॥

स्मिताननं पद्मदलायतेक्षणं विनीलमाण्डिक्यजिताङ्गशोभितम् ।

जटाकिरीटे शरयापलाञ्छनं नमाम्यहं भानुकुलाब्धिकीस्तुभम् ॥ २३ ॥

प्रसूनबाणङ्कितमिक्षुयापं यङ्काञ्जपाशाङ्कुशवंशनालम् ।

धरं करैरष्टभिरर्कवर्णं श्रीकृष्णगुणं प्रणामामि रामम् ॥ २४ ॥

बाहूरुपादोदरवङ्कत्रलोचनं दीप्तप्रयाणललटुर्निरीक्ष्यम् ।

अशेषवृन्दारकनागोचरं भजामि ते राघव विश्वरूपम् ॥ २५ ॥

सडस्रनेत्राननपादबाहुमनन्तवीर्यं रविकोटितुल्यम् ।

स्रक्ष्यन्धनालङ्कृतदिव्यदेहं भजाम्यहं ते हरिविश्वरूपम् ॥ २६ ॥

कदम्बकोदण्डगदाञ्जसंयुतं दंष्ट्राकरालाङ्घनञ्जयाननम् ।

पीतांशुकं स्वर्णकिरीटकुण्डलं भजामि ते राघव विश्वरूपम् ॥ २७ ॥

कोदण्डमिक्षुजनितास्मरपञ्चबाणं

शङ्खं रथावयवमङ्कुशपाशवेणुम् ।

उस्ताष्टके नवमण्डितमुद्गलन्तं

प्रधुम्नकृष्णमनिशं भज रामयन्द्रम् ॥

सीतालोकनतत्परं मणिनिधिं व्याख्यानमुद्राञ्चितं
 वामे जनुनि लम्बुस्तमनिशं वीरासने संस्थितम् ।
 मूले कल्पतरोरनादिमुनिभिर्ब्रह्मादिभिः सेवितं
 मुक्ताढारकिरीटकुण्डलधरं मूर्धाभिषिक्तं भजे ॥

यद्रूपमानन्दकरं मुनीनां यद्वाणामाण्डलशत्रुनाशनम् ।
 यदैवतं सर्वजनान्तरस्थं तत्सर्वरूपं रघुनाथमीडे ॥

नादं नादविलीनयित्तपवनं नादान्ततत्त्वप्रियं
 नामाकारविवर्जितं नवधनश्यामाङ्गनादप्रियम् ।
 नादाभोजमरन्दमत्तविलसद्भृङ्गं नदान्तस्थितं
 नादान्तप्रवमण्डलाञ्जलयिरं रामं भजे तारकम् ॥ ३१ ॥

नानाभूतदृढञ्जपद्मनिलयं नामोज्ज्वलाभूषणं
 नामस्तोत्रपवित्रितत्रिभुवनं नारायणाराष्टाक्षरम् ।
 नादान्तेन्दुगलत्सुधाप्लुततनुं नानात्मयिन्मात्रकं
 नानाकोटियुगान्तभानुसदृशं रामं भजे तारकम् ॥ ३२ ॥

भश्यामं भगवाडनं भगरिपुं आद्यादिभूतात्मकं
 आतीतं भगमं भतत्परपदं भद्योतकोटयुज्ज्वलम् ।
 भावाय्यं भगकेतनं भगमनं भर्वाटशृङ्गालयं
 भारार्थं य भरन्ध्रपीठनिलयं रामं भजे तारकम् ॥ ३३ ॥

वेद्यं वेदगुरुं विरिञ्चिजनकं वेदान्तमूर्तिस्फुरद्
 वेदं वेदकलापमूलमडिमाधारान्तकन्दङ्कुरम् ।
 वेदीशृङ्गसमानशेषशयनं वेदान्तवेदात्मिकं
 वेदाराधितपादपङ्कजमलं रामं भजे तारकम् ॥ ३४ ॥

मूलाधारधनञ्जयस्कृष्टपटुज्ज्वालासमालिङ्गितं
 मूर्धन्यान्तशशाङ्कुमण्डलगतं क्षीराभिषेकप्रियम् ।
 मुक्ताशोभितमौलिभिर्मुनिवरैराराधितं भावये
 प्रप्यतैस्तिरगुणैर्जनाधिपगणैः शाभामृगैः सेवितम् ॥ ३५ ॥

ताराकारविमानमध्यनिलयं तत्त्वत्रयाराधितं
 तत्त्वाधीश्वरयोगनिर्गुणमडासिद्धैः समाराधितम् ।
 तत्सङ्गं तरुणोन्मुशेभरसभं तारात्रयान्तर्गतं
 तमस्वर्णकिरीटकुण्डलयुगं रामं भजे तारकम् ॥ ३६ ॥

तारं तारकमण्डलोपरिलसज्जयोतिः स्फुरत्तारका-
 तीतं तत्त्वमसीतिवाक्यमडिमाधारं तडित्सन्निभम् ।
 तत्त्वज्ञानपवित्रितत्रिभुवनं तारासनान्तर्गतं
 तारान्तद्भुवमण्डलाब्जरुचिरं रामं भजे तारकम् ॥ ३७ ॥

कस्तूरीघनसारकुङ्कुमलसख्शीयन्तनालङ्कृतं
 कन्दर्पाधिकसुन्दरं घननिभं डाकुत्स्थवंशध्वजम् ।
 कल्याणाम्बरवेष्टितं कमलया युक्तं कलावल्लभं
 कल्याणायलकार्मुकप्रियसभं कल्याणरामं भजे ॥ ३८ ॥

मज्जुवं मदनुग्रहं मद्यधिपं मद्भावनं मत्सभं
 मत्तातं मम सद्गुरुं मोडान्धविच्छेदनम् ।
 मत्पुण्यं मदनेकबान्धवजनं मज्जुवनं मन्निधिं
 मत्सिद्धिं मम सर्वकर्मसुकृतं रामं भजे तारकम् ॥ ३९ ॥

नित्यं नीरजलोचनं निरुपमं नीवारशूकोपमं
 निर्भेदानुभवं निरन्तरगुणं नीलाङ्गरागोज्ज्वलम् ।
 निष्पापं निगमागामार्थितपदं नित्यात्मकं निर्मलं
 निष्पुण्यं निष्पिलं निरञ्जनपदं रामं भजे तारकम् ॥ ४० ॥

ध्याये त्वां लृट्याम्बुजे रघुपतिं विज्ञानदीपाङ्कुरं
 उंसोऽसपरम्परादिमडिमाधारं जगन्मोहनम् ।
 उस्ताम्भोजगदाब्जयङ्कमतुलं पीताम्बरं कौस्तुभं
 श्रीवत्सं पुरुषोत्तमं मणिनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ४१ ॥

सत्यं ज्ञानमनन्तमभ्युत्तमं याव्याकृतं तत्परं
 कूटस्थादिसमस्तसाक्षिमनघं साक्षाद्विराट्त्वत्त्वदम् ।
 वेद्यं विश्वमयस्वलीनभुवनरवारजयसौष्यप्रदं
 पूर्णं पूर्णतरं पुराणपुरुषं रामं भजे तारकम् ॥ ४२ ॥

रामं राक्षसवंशनाशनकरं राडेन्दुभिम्भाननं
 रक्षोऽरिं रघुवंशवर्धनकरं रक्ताधरं राघवम् ।
 राधाधा(योगीन्द्रा)त्मनिवासिनं रविनिभं रभ्यं रमानायकं
 रन्ध्रान्तर्गतशेषशायिनमडं रामं भजे तारकम् ॥ ४३ ॥

ताराकारं निष्पिलनिलयं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यं

शब्दावाच्यं त्रिगुणरहितं व्योममङ्गुष्ठमात्रम् ।
निर्वाणार्ण्यं सुगुणमगुणं व्योमरन्ध्रान्तरस्थं
सौषुम्नान्तः प्रणवसहितं रामयन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४४ ॥

मुक्तोर्भूलं मुनिवरलुटानन्दकन्दं मुकुन्दं
कूटस्थाण्यं सकलवरदं सर्वशैतन्यरूपम् ।
नादातीतं कमलनिलयं नादनादान्ततत्त्वं
नादातीतं प्रकृतिरहितं रामयन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४५ ॥

निजानन्दाकारं निगमतुरगाराधितपदं
परब्रह्मानन्दं परमपद्युगं पापहरणम् ।
कृपापारावारं परमपुरुषं पद्मनिलयं
भजे रामं श्यामं प्रकृतिरहितं निर्गुणमहम् ॥ ४६ ॥

श्रीमद्भैरवनाथं सुरमुनिमुकुटज्योतिषं स्वर्णपीठं
नीलाङ्गं यन्द्रवक्त्रं मणिमयमुकुटं भाणकोट्युडस्तम् ।
पद्माक्षं पापनाशं प्रणवमयमडारत्नसिंहासनस्थं
श्रीसीतावामभागं श्रितजनवरदं रामयन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४७ ॥

साडेते मणिमण्डपे सुरतरुप्रान्ते विमानान्तरे
पद्मे याष्टलोज्ज्वले नुतमडासौधे सुधापा(मा)न्विते ।
सभ्ये सूर्यजरावणानुजमरुत्पुत्रानुजैः सेवितं
मध्ये वासवनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ४८ ॥

दृष्टयकुडरमध्ये धीतितं मन्त्रसारं
निगमम(नि)यमगम्यं वेदशास्त्रैरचिन्त्यम् ।
हरिहरविधिवन्धं लंसमन्त्रान्तरस्थं
दशरथसुतमीडे दैवतं देवतानाम् ॥

देवेन्द्रनीलनवमेघविनिर्जिताङ्गं
पूर्णेन्दुभिम्भवदनं शरथापडस्तम् ।
सीतासमेतमनिशं शरणां शरण्यं
चेतो मदीयमभिवान्छति रामयन्द्रम् ॥ ५० ॥

ओतप्रोतसमस्तवस्तुनिययं यौङ्गारणीजाक्षरं
ओङ्गारप्रकृतिं षडक्षरहितं यौङ्गारकन्दाङ्गुरम् ।
ओङ्गारस्कुटभूर्भुवः सुव(प)रिधिं यौघत्रयाराधितं

ओङ्कारोज्ज्वलसिंहपीठनिलयं रामं भजे तारकम् ॥ ५१ ॥

साडेते धवले सुरद्रुमत्तले सौधे विमानान्तरे

आदिक्रान्तसमस्तवर्णकमले द्विव्ये भृगेन्द्रासने ।

ओङ्कारोज्ज्वलकण्डिके सुरसरिन्मध्ये सदेवान्तरे

व्यस्तं व्यासमुनीश्वाराधभिनुतं रामं भजे तारकम् ॥ ५२ ॥

कोट्युददीक्षागुरुमादिमूलं

गुणाम्रयं यन्दनकुङ्कुमाडुम् ।

सलक्ष्मणं सर्वजनान्तरस्थं

परात्परं राममहं नमामि ॥ ५३ ॥

मूलाधारसरोरुहे दुतवडस्थाने त्रिकोणान्तरे

कन्दे कुण्डलिकासुषुप्तिपटलीवासान्तवर्णश्रये ।

बालार्कप्रतिमं सु(व)राभयकरं पाशाङ्कुशलङ्कृतं

भूतत्वाश्रयमादिपूरुषमजं रामं भजे तारकम् ॥ ५४ ॥

स्वाधिष्ठानसरोरुहे प्रविलसद्भालान्तवर्णश्रयं

ब्रह्मग्रन्थिमडोन्नते करतले श्रीकुण्डिकामालिकाम् ।

पीठे रत्ननिभं वराभयकरं वाणीयुतं भिन्नतं

सर्वं सर्वगामिन्द्रिसड्यरं रामं भजे तारकम् ॥ ५५ ॥

डाङ्गान्त्याक्षरपङ्कजे दशदले माण्डिक्यसम्पूरिते

विष्णुग्रन्थिमये वराभयकरं याशङ्भयकान्वितम् ।

मार्ताण्ड्युति मञ्जुनाभमतुलं पीताम्बरं कौस्तुभं

सर्वं सर्वगामिन्द्रिसड्यरं रामं भजे तारकम् ॥ ५६ ॥

दृत्पद्मे विलयार्ककोटिसदृशं कण्ठान्तवर्णोज्ज्वले

प्राणान्तप्रणवान्तरे च विलसद्गोधार्षीपीठान्तरे ।

सूर्ये उंसमये सदाशिवपदं कोट्युददीक्षागुरु

वासामोक्ष रमासमेतमनिशं रामं भजे तारकम् ॥ ५७ ॥

साक्षात्प्योऽश द्विव्यपन्नकमले श्रुवात्मसंस्थापिते

रुद्रग्रन्थिमये मनोन्मनिपथे जलन्मपीठान्तरे ।

शुभ्रज्योतिमयं शरीरसङ्घितं संस्थं सुधाशीतलं

शब्दब्रह्मनिवासभूतवदनं रामं भजे तारकम् ॥ ५८ ॥

भ्रूमध्ये निगमागमोज्ज्वलपद्ये चन्द्रे त्रिमागान्तरे
 निर्द्धन्द्रे निभिलार्थतत्त्वविलसत्सूक्ष्मे सुषुम्नोन्मुषे ।
 आसीनं प्रलयार्कभासुरपदं ज्योतिः स्वरुपात्मकं
 कर्णानाञ्चितमोक्षलक्ष्मिसहितं रामं भजे तारकम् ॥ ५८ ॥

शीर्षाभ्मोरुडकण्डिके निरुपमे श्रीषोडशान्ते शशि-
 प्रभ्यातामृतवार्धिवीथिलडरीनिर्वाणपीठान्तरे ।
 शब्दभ्रमपरं यरायरगुरुं तेजः परं शाश्वतं
 सत्यासत्यमगोयरं हृदि सदा सीतासमेतं भजे ॥

साडेते रविकोटिसन्निभमडाडर्भ्ये सुसिंहासने
 नानारत्नविनिर्मिते मुनिजनाकीर्णे सदानन्दने ।
 देवाधीश्वरपङ्कजे निवासितं वामाङ्गुसीतोञ्ज्वलं
 देवेन्द्रोपलनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम् ॥ ६० ॥

साडेते नगरे समस्तसुषुम्ने उर्भ्येन्दुकोटिध्रुते
 नक्षत्रगण्डपङ्क्तिवृत्तशिखरे चान्तर्ध्रुपङ्कुरुडे ।
 वाल्मीकान्निपराशरादिमुनिभिः संसेव्यमानं स्थितं
 सीतालङ्कृतवामभागमनिशं रामं भजे तारकम् ॥ ६१ ॥

वन्दे राममनादिपूरुषमजं वन्दे रमानायकम् ।
 वन्दे डारकिरीटकुण्डलधरं देवेन्द्रनीलधुतिम् ।
 वन्दे यापकदम्भकोञ्ज्वलकरं वन्दे जगन्मङ्गलं
 वन्दे पङ्क्तिरथात्मजं मम गुरुं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६२ ॥

वन्दे शौनकगौतमाद्यभिनुतं वन्दे धनश्यामलं
 वन्दे तारकपीठमध्यनिलयं वन्दे जगन्नायकम् ।
 वन्दे भक्तजनौघदेवविटपं वन्दे धनुर्वल्लभं
 वन्दे तत्त्वमसीति वाक्यजनकं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६३ ॥

वन्दे सूर्यशशाङ्गुलोचनयुगं वन्दे जगत्पावनं
 वन्दे पत्रसदस्रपद्मनिलयं वन्दे पुरारिप्रियम् ।
 वन्दे राक्षसवंशनाशनकरं वन्दे सुधाशीतलं
 वन्दे देवकपीन्द्रकोटिविनुतं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६४ ॥

वन्दे सादरगर्वभङ्गविशिष्यं वन्दे जगज्ज्वलनं
 वन्दे कौशिकयागरक्षणाकरं वन्दे गुरुणां गुरुम् ।

वन्दे भाषाशरासनोज्ज्वलकरं वन्दे जटावल्कलं
वन्दे लक्ष्मणभूमिजान्वितकरं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६५ ॥

वन्दे पाण्डुरपुण्डरीकनयनं पूर्णोद्भुभिम्भाननं
वन्दे कम्बुगलं करलज्युगलं वन्दे ललामोज्ज्वलम् ।
वन्दे पीतदुक्कूलमम्बुदनिभं वन्दे जगन्मोडनं
वन्दे कारणामानुषोज्ज्वलतनुं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६६ ॥

वन्दे नीलसरोजकोमलरुचिं वन्दे जगद्भ्रन्तितं
वन्दे सूर्यकुलाब्धिकौस्तुभमणिं वन्दे सुराराधितम् ।
वन्दे पातकपञ्चकप्रडरणं वन्दे जगत्कारणम्
वन्दे विंशतिपञ्चतत्त्वरहितं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६७ ॥

वन्दे साधकवर्गकल्पकतरुं वन्दे त्रिमूर्त्यात्मकं
वन्दे नादलयान्तकस्थलगतं वन्दे त्रिवर्णात्मकम् ।
वन्दे रागविहीनचित्तसुलभं वन्दे सभानायकं
वन्दे पूर्णदयामृतार्णवमलं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६८ ॥

वन्दे सात्त्विकतत्त्वमुद्रिततनुं वन्दे सुधादायकं
वन्दे यारुच्यतुर्भुजं मणिनिभं वन्दे षडध्व(ञ्ज)स्थितम् ।
वन्दे ब्रह्मपिपीलिकादिनिलयं वन्दे विराड्विग्रहं
वन्दे पन्नगतल्पशायिनमलं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६९ ॥

अयोध्यापुरमण्डपे स्फुरितसिंहापीठे स्थितं
वसिष्ठमुनिगौतमैर्भृगुशुकादिसंसेवितम् ।
दिनेशसुतरावणानुजसडोदराधावृतं
भजामि रघुनन्दनं प्रणवभीजसारात्मकम् ॥ ७० ॥

विलोलमणिमण्डलं विमलयन्द्रविम्भाननं
विष्णुदत्तदशाननं विततयापभाणोज्ज्वलम् ।
विमोहितजगत्त्रयं विकथपद्मपत्रेक्षणं
विभीषणसुरक्षितं विजयराममीडे हरिम् ॥ ७१ ॥

यलत्कनककुण्डलोवलसितदिव्यगण्डस्थलं
यराचरजगन्मयं यरणपद्मगङ्गाश्रयम् ।
यतुर्विधकूलप्रदं यरमपीठ मध्यस्थितं
यिदंशमभिलास्पदं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७२ ॥

सनन्दनमुनिप्रियं सकलवर्णविदात्मकं

समस्तनिगमागमस्फुरिततत्त्वसिंहासनम् ।

सडस्रनयनाञ्जनाधमरवृन्दसंसेवितं

समष्टिपुत्रवल्लभं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७३ ॥

अनर्धमणिपूरकोल्लसितदिव्यतेजः परं

अनाडतसरोरुडस्फुरिततुलनादान्वितम् ।

अनन्तदलपङ्कजं स्फुटमृगाङ्गुलिभ्रामृता-

प्लुताङ्गमभिलास्यदं दशरथात्मजं चिन्तये ॥ ७४ ॥

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिकालविलसत्तत्त्वात्मयिन्मात्रकं

चैतन्यात्मकमादिपापरहितं भूम्यादि तन्मात्रकम् ।

शाम्भव्यादिसमस्तयोगकुलकं सङ्ख्यादितत्त्वात्परं

शब्दावाच्यमहं नमामि सततं व्युत्पत्तिनाशात्परम् ॥ ७५ ॥

ध्याये त्वां नवविद्रुमस्फुटतनुं बर्जालसन्मेषकं

नासारञ्जितमौक्तिकं परिलसत्पीताम्बरं कौस्तुभम् ।

वेणुकम्बुरथाङ्गपाशपरिघप्रासेक्षुयापाशुगं

श्रीरामं नवमन्मथाधिपमहं षट्कोणयकस्थितम् ॥ ७६ ॥

साकेते नगरे समस्तमडिमाधारे जगन्मोहनं

रत्नस्तम्भसडस्रमण्डपमहासिंहासने साम्भुजे ।

विश्वामित्रवसिष्ठगौतमशुकव्यासादिभिर्मौनिभिः

ध्येयं लक्ष्मणलोकपालसहितं सीतासमेतं भजे ॥ ७७ ॥

येकान्ते कमले जले विकसिते यन्द्रीकृतस्थापिते

स्थाने तारकमण्डपे तनुभिलव्यामे सुधामण्डपे ।

अञ्जार्कानिलमण्डलोपरि मडाश्रीषोडशान्ते सदा

नादान्ते जनकात्मजान्वितमहं रामं भजे तारकम् ॥ ७८ ॥

साकेते मणिमण्डपे सुरतरुप्रान्तेऽष्टवर्णोऽल्लसत्

पत्रे तारककण्डिके प्रविलसत्कल्पप्रसूनाञ्जिते ।

पद्मे वेदयतुष्कमण्डलसिते नादान्तशय्यातले

तं सेवे ध्रुवमण्डलेन्दुविगलत्पीयूषधाराप्लु(भृ)तम् ॥ ७९ ॥

ध्याये त्वां रविमण्डलेन्दुधवले पद्मे निषण्णं हरिं

स्वर्णाम्बरं करशङ्खचक्रललितं पीताम्बरं कौसुतलम् ।

स्वर्णश्लेषमश्रुनभालकं ललनया युक्तं किरीटाङ्गदं

छारालङ्कृतवक्षसं पद्युगं श्रीपादुकालङ्कृतम् ॥ ८० ॥

वसन्ताक्षराभ्ये यतुः पत्रपद्मे

त्रिकोणान्तकण्ठे धरातत्त्वयुक्ते ।

वराभीतिपाशाङ्कुशं विद्रुमालं

गजश्रेणिषण्णं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८१ ॥

वलान्ताक्षराभ्यां य चट्टपत्रपद्मे

लसत्तोयतत्त्वे वराभीतिहस्ते ।

मडाकुण्डलिकां याक्षमालां वलन्तं

यतुर्वक्त्ररूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८२ ॥

ऽङ्गान्ताक्षराभ्यां मणिप्रातपूरे

रथाङ्गाब्जहस्तं मण्डोपलाङ्गम् ।

लसद्भक्तित्वं निषण्णं गदाङ्कुं

मडाविष्णुरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८३ ॥

कठान्ताक्षराभ्ये जगत्प्राणतत्त्वे

वराभीतिहस्तं त्रिशूलं ध्यानम् ।

उमानाथमञ्जारिभण्डोर्ज्ज्वलाङ्कुं

स्मरारिस्वरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८४ ॥

विशुद्धाभ्यपद्मे नभस्तत्त्वरभ्ये

अरूपं निरूपं समस्तेषुवासम् ।

विशिष्टं मनोगम्यमेकं त्वनादिं

भजे श्रुवात्मरामं य रामम् ॥ ८५ ॥

द्विपत्राब्जमध्ये मनस्तत्त्वगम्ये

जगत्कारणं ज्योतिरानन्दरूपम् ।

लसद्भावविष्णुं मनोभावदीपं

परात्मस्वरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ८६ ॥

सदानन्देवे सलस्रारपद्मे

गलचन्द्रपीयूषधारावृत्तान्ते ।

स्थितं राममूर्तिं निषेवे निषेवे-

ऽन्यद्वैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ८७ ॥

सुधाञ्जलसितद्वीपमध्ये विमाने

सुपर्वाणवृक्षोज्ज्वले शेषतल्पे ।

निषण्णं रमाङ्गं निषेवे निषेवे-

ऽन्यद्वैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ८८ ॥

शिर्षं सदानन्दमानन्दकन्दं

सुषुम्नाप्यरन्ध्रान्तरालं यं लंसम् ।

सयकं सशङ्खं सपीताम्बराङ्गं

परं यान्यद्वैवं न जाने न जाने ॥ ८९ ॥

सुपर्वाणवृक्षोज्ज्वलस्वर्णपीठे

वनौकादिभिर्भौनिभिः सेव्यमानम् ।

स्थितं पुष्पवृष्ट्याऽऽवृतं राममूर्तिं

सदा भूमिजायुक्तमीडे लृटन्ते ॥ ९० ॥

करे दिव्ययकं परे यारुशङ्खं

गले तारदारं ललाटे ललामम् ।

भुजङ्गे निषण्णं परानन्दरूपं

सदा भूमिजायुक्तमीडे लृटन्ते ॥ ९१ ॥

यतुर्वेदकूटोल्लसत्कारणाय्ये

स्फुरद्विव्यवैमानिके भोगितल्पे ।

परन्धाममूर्तिं निषण्णं निषेवे-

ऽन्यद्वैवं न सेवे न सेवे न सेवे ॥ ९२ ॥

लसद्विव्यशेषायले योगपीठे

सदानन्दवैमानिके मासलायम् ।

मुनीनां लृटानन्दमोङ्कारगम्यं

सदा भूमिजायुक्तमीडे लृटन्ते ॥ ९३ ॥

मनःस्थं मनोऽन्तःस्थमाधन्तरूपं

मलायिन्तवर्जं यं मध्यस्थमीशम् ।

मनोबुद्ध्यलङ्कारचित्तादिसाक्षिं

परस्वप्रकाशं भजे रामयन्द्रम् ॥ ९४ ॥

परानन्दवस्तुस्वरूपपाटि साक्षिं

परब्रह्मगम्यं परं ज्योतिर्मूर्तिम् ।

पराशक्तिमित्राप्रियाराधिताङ्घ्रिं

परन्धामरूपं भजे रामचन्द्रम् ॥ ९५ ॥

परं पवित्रं परवासुदैवं

परात्परं तं परमेश्वराभ्यम् ।

गुणत्रयाराधितमूलकन्द-

मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९६ ॥

साकेते गुरुगन्धधूपनिविडे माण्डिक्यदीपान्विते

कस्तूरीघनसारकुङ्कुमरसाप्रार्युसारोज्ज्वले ।

नानापुष्पवितान पङ्क्तिरुचिरे सौवर्णसिंहासने

वासं मन्मथमन्मथं मणिनिभं राम भजे तारकम् ॥ ९७ ॥

भङ्गोत्तुङ्गमयामृताब्धिलडरीमध्ये विराङ्गिग्रहे

द्वीपे निर्जरपादपैः परिवृते कर्पूरदीपोज्ज्वले ।

ओङ्कारान्तरमन्दिरे मणिमये शेषान्तराशायिनं

लक्ष्मीयुक्तमसारचित्सुषुप्तं रामं भजे तारकम् ॥ ९८ ॥

वैकुण्ठे नगरे सुरद्रुमतले स्वानन्दवप्रान्तरे

नानारत्नविनिर्मितास्कुटपटुप्राकारसंवेष्टिते ।

सौधेन्दूपलशेषतल्पललिते नीलोत्पलाख्यादिते

पर्यङ्के शयिनं रमादिसिद्धितं रामं भजे तारकम् ॥ ९९ ॥

वैकुण्ठे पुटभेदने मणिमयप्रान्तेन्दुसिंहासने

अक्षान्तान्तसरोरुहे शशिशिखरीयूषवार्यन्तरे ।

चन्द्रार्कानलभानुमाण्डलयुते शेषाडितल्पान्तरे

वासं वासवनीलकोमलनिभं रामं भजे तारकम् ॥ १०० ॥

क्षीराब्धौ शशिशिखरमौक्तिकलसद्द्वीपे सुधर्मान्तरे

भिन्दौ सार्धकलान्विते परिलसन्नागान्तरे संस्थितम् ।

कोटीराङ्गद्वारकुण्डलमणिशैवेयदारोज्ज्वलं

श्रीवत्साञ्चितमिन्द्रनीलसदृशं रामं भजे तारकम् ॥ १०१ ॥

साकेतेऽनलचन्द्रभानुविलसत्तथ्यकभिन्दुस्थितं

बालार्कद्युतिभासुरं करतले पाशाङ्कुशौ भिन्नतम् ।

भाषां यापयुतं विशालनयनं स्मेराननाम्भोरुढं
 स्त्रीपुंरुपधरं विलाससदनं रामं भजे तारकम् ॥ १०२ ॥
 अर्धं रक्तवर्धनीलरुचिरं अर्धेन्दुयूडार्धितं
 अर्धं रत्नकीरीटकुण्डलधरं ताटकुमर्धं धनुः ।
 शङ्खं यङ्गदाब्जसंयुतकरं ध्येयं सदा वैष्णवं
 पाशं याङ्कुशभाषासन्धुतकरं रामं भजे तारकम् ॥ १०३ ॥
 सडस्रपत्राम्बुजकर्णिकान्तज्योतिः प्रकाशं परमादिमूलम् ।
 तेजोमयं जन्मजराविहीनं श्रीराघवं नित्यमहन्नमामि ॥ १०४ ॥
 सकलभुवनरत्नं सखिदानन्दरत्नं
 सकलदुष्टयरत्नं सूर्यभिम्बान्तरत्नम् ।
 विमलसुकुतरत्नं वेदवेदान्तरत्नं
 पुरुडरजपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०५ ॥
 षक्ष्वाकुवंशाण्वजातरत्नं सीताङ्गनायौवनभाग्यरत्नम् ।
 वैकुण्ठरत्नं जनभाग्यरत्नं श्रीरामरत्नं शिरसा नमामि ॥ १०६ ॥
 निगमशिशिररत्नं निर्मलानन्दरत्नं
 निरुपमगुणरत्नं नादनादान्तरत्नम् ।
 दशरथकुलरत्नं द्वादशान्तस्थरत्नं
 पशुपतिजपरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०७ ॥
 शतमभनूतरत्नं षोडशान्तस्थरत्नं
 मुनिजनजपरत्नं मुष्यवैकुण्ठरत्नम् ।
 निरुपमगुणरत्नं नीरजान्तस्थरत्नं
 परमपदविरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०८ ॥
 सकलसुकुतरत्नं सत्यवाक्यार्थरत्नं
 शमदमगुणरत्नं शाम्प्रतानन्दरत्नम् ।
 प्रणयनिलयरत्नं प्रस्कृटज्ज्योतिरत्नं
 परमपदविरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०९ ॥
 निम्बिलनिलयमन्त्रं नित्यतत्त्वाप्यमन्त्रं
 भुवकुलहरमन्त्रं भूमिजाप्राणमन्त्रम् ।
 पवनजनुतमन्त्रं पार्वतीभोक्षमन्त्रं

पशुपति निजमन्त्रं पातु मां राममन्त्रम् ॥ ११० ॥

प्राणवनिलयमन्त्रं प्राणनिर्याणमन्त्रं

प्रकृतिपुरुषमन्त्रम्ब्रह्मरुद्रेन्द्रमन्त्रम् ।

प्रकटदुरितरागद्वेषनिर्नाशमन्त्रं

रघुपतिनिजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ १११ ॥

दक्षरथसुतमन्त्रं दैत्यसंडारमन्त्रं

विविधविन्दुतमन्त्रं विश्वविष्यातमन्त्रम् ।

मुनिगणानुतमन्त्रं मुक्तमार्गैकमन्त्रं

रघुपति निजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ११२ ॥

संसारसागरभयापडविश्रमन्त्रं

साक्षान्मुमुक्षुजनसेवितसिद्धमन्त्रम्

सारङ्गालस्तमुज्ज्वलस्तनिवासमन्त्रं

कैवल्यमन्त्रमनिशं भज राममन्त्रम् ॥ ११३ ॥

जयतु जयतु मन्त्रं जन्मसाकृत्यमन्त्रं

जननमराण्यभेदकलेशविच्छेदमन्त्रम् ।

सकलनिगममन्त्रं सर्वशास्त्रैकमन्त्रं

रघुपतिनिजमन्त्रं राम रामेति मन्त्रम् ॥ ११४ ॥

अज्ञानसम्भवभवाम्बुधिभाडवाधिं

अव्यक्ततत्त्वनिकरप्राणवाधिरुद्धम् ।

सीतासमेतमनुजेन वृद्धन्तराले

प्राणप्रयाणसमये मम सन्निधत्ताम् ॥ ११५ ॥

तृतीयाश्वासः

श्रीरामं शिवयापभङ्गनिपुणं सीताङ्गनावल्लभं

सुत्रामार्शितपादपद्मयुगलं सूर्येन्दुनेत्रोज्ज्वलम् ।

कर्पूराङ्गविलेपनं धनरुचिं कारुण्यपाथोनिधिं

वन्दे कल्पतरुप्रवेशितलसत्सिंहासनाधिष्ठितम् ॥ १ ॥

श्रीरामं शितिकन्धरस्य धनुषः सम्भेदनात्प्रापितां

सीतां काञ्चनसन्निभां परिणतामाकल्परत्नोज्ज्वलाम् ।

वामाङ्गोपरि लज्जया नतमुभीमालोक्ष्य द्रिव्यासने
श्रीमद्भानुशशाङ्गुकोटिनिवहः पायात्स वो राघवः ॥ २ ॥

श्रीरामं भुवनैकसुन्दरतनुं धाराधरश्यामलं
राज्जवायतलोचनं रघुवरं राकेन्दुभिम्भाननम् ।
कोदण्डादिनिजयुधाश्रितभुजैर्भान्तं विद्वेढात्मज-
धीशं भक्तजनावनं रघुवरं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ३ ॥

आरामं वैभवानामभिनवसुपथं छारकेयूरकान्तं
छासोल्लासाभिरामं मणिमयमुकुटं मङ्गलानां निवासम् ।
मन्दारामसीमान्तरमणिभवनाधिष्ठितं शिष्टसेव्यं
सल्लापानन्दसिन्धुं प्रणवमभिनिशं रामयन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४ ॥

रामं राजशिषामणिं रघुवरं राकेन्दुभिम्भाननं
राज्जवायतलोचनं रणलतानेकासुरं राघवम् ।
सीताथारुपयोधराञ्चितलसत्काशमीरगन्धायितं
राजत्सुण्डलमण्डितं शुभकरं रामाभिरामं भजे ॥ ५ ॥

रामं कोमलनीलमेघविलसद्गात्रं पयोजाननं
काकुत्स्थं दशकण्ठबाहुविदलत्कोदण्डबाणान्वितम् ।
पापघ्नं विशदायताक्षियुगलं सौमित्रिसंसेवितं
भक्तानां परमौषधं मुनिवरैः संस्तूयमानं भजे ॥ ६ ॥

रामं श्यामलमेघकोमलरुचिं राकेन्दुभिम्भाननं
रक्षोघ्नं रविजायितं रघुवरं रत्नोज्ज्वलत्सुण्डलम् ।
राज्जवाक्षममानुषं रणभलोदग्रं रमानुग्रहं
राजेन्द्रं रमणीयतृपमसङ्कट्प्राये जगन्मोहनम् ॥ ७ ॥

रामं रम्यगुणं रमापतिसमं राडाशशाङ्गाननं
राजन्यं रमणीयतृपममलं रामाभिरामं हरिम् ।
राजाराधितपादपद्मनिशं राजन्यविद्वेसासितं
राकेन्दुप्रतिभं धराङ्गयुगे विन्ध्यस्तलस्तं भजे ॥ ८ ॥

रामं कौशिकगौतमप्रियकरं सीतापतिं सानुजं
रक्षोघ्नं वनवासिनं गुणानिधिं विद्वद्भ्रामार्कजम् ।
सेतोर्भन्धनधीरवानरबलं धिक्कुम्भकर्णोद्भ्रजित्-
पङ्क्तिवमवद्विभीषणमजं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ९ ॥

रामं कोमलनीलनीरदनिभं नीलालकालकृतं
 कट्यां शोभितकिङ्किणीजलाजलाध्वानैरुपेतं शिशुम् ।
 कण्ठालम्बितरक्षुनिर्मलनभं कञ्जक्षमञ्जश्चविं
 भास्वन्तं मकुटाङ्गदादिविधाकल्पं सदाऽहं भजे ॥ १० ॥

रामं सीतासमेतं विमलरविशताभासमानं रसाई
 श्यामं दृष्टीप्यमानस्मितरुचिरमुषं कुण्डलोद्भासिगाण्डम् ।
 श्रीवत्सं श्रीनिवासं सुरतरुविलसद्भ्रसिंहासनस्थं
 द्विव्याकल्पोज्ज्वलाङ्गं द्विविजपतिनुतं सन्ततं तं भजेऽहम् ॥ ११ ॥

जलनिघिकृतसेतुं देवतानन्देत्तुं
 दशमुषमुषरक्षोदारवैधव्युत्तुम् ।
 मुनिजननिवहानां मुक्तिशौभ्याद्विद्युत्तुं
 रघुवरकुलकेतुं कीर्तये धर्मउत्तुम् ॥ १२ ॥

सकलगुणानिधानं योगिभिः स्तूयमानं
 भजतु सुरविमानं रक्षितेन्द्रादिमानम् ।
 मण्डितवृषभयानं सितया शोभमानं
 स्मरतु हृदयभानुं ब्रह्म रामाभिरामम् ॥ १३ ॥

वरगुणमणिशिन्धुमैथिलीप्राणबन्धुः
 कनकशिखरिधैर्यो भूतमोभानुसूर्यः ।
 दशरथनृपत्रो देवतात्रैकगण्यो
 भजितभुवनभद्रो पातु मां रामभद्रः ॥ १४ ॥

त्रिदशकुमुदयन्द्रो दानवाम्भोजयन्द्रो
 दुरिततिमिरयन्द्रो योगिनां ज्ञानयन्द्रः ।
 प्रणतनयनयन्द्रो मैथिलीनेत्रयन्द्रो
 दशमुषरिपुयन्द्रः पातु मां रामयन्द्रः ॥ १५ ॥

स्वयुवतिकुलयन्द्रं बन्धुदुग्धाब्धियन्द्रं
 सुजनकुमुदयन्द्रं वैश्विक्त्राञ्जयन्द्रम् ।
 विकसितमुषयन्द्रं व्याप्तसतीर्तियन्द्रं
 सकलभुवनयन्द्रं सन्ततं रामयन्द्रम् ॥ १६ ॥

भेतालं दशकण्ठकण्ठकदलीकन्दर्पदर्पापहं

श्रीकण्ठाकृतिमाप्सुवन्तममलं घोरासुरप्राणलम् ।
 बाणं प्रत्युपसंडरन्तमतुलं बाणसानीधत्तरं
 वन्देऽरातिभयावहं मुनिनुतं रामं धनश्यामलम् ॥ १७ ॥
 आकण्ठान्तगुणोत्सखरमजं कल्पान्तकालोपमं
 नेत्रान्तराणतां वलन्तमनिशं प्रह्लादं नाकिनाम् ।
 पौलस्त्यासुरदृष्टियञ्चलकरं शस्त्रास्त्रसन्धायिनं
 बाणानेकविचित्रदस्तकुशलं श्रीवीररामं भजे ॥ १८ ॥
 स हि माता स हि तातः स हि मम तनयः स श्रेय सोदर्यः ।
 (न हि माता न हि तातो न हि मम तनयः न श्रेय सोदर्यः ।)
 धति मम कुटिले मृत्यौ रघुपतिरथमेव बन्धुरासन्नः ॥ १९ ॥
 देवेन्द्रेण समर्पिते ध्वजयुते तत्स्यन्दने संस्थितं
 सोत्सृष्टं सुरवैरिवीर्यविलवं ज्ञात्वा भुजास्त्रालनम् ।
 कृत्वा सूतयुतो दशाननदरं तूष्णीरसंस्थं शरं
 हृत्वा जयानिनदात्तरोति भयदं श्रीवीररामं भजे ॥ २० ॥
 रुचिरमणिकिरीटं सुन्दरभ्रूललाटं
 कनकरुचिरथेलं काशसद्भोग्ग्वेलम् ।
 विमलजलदनीलं कुण्डलोद्भासिकर्णं
 रघुकुलजनिरत्नं सन्ततं चिन्तयामि ॥ २१ ॥
 श्रीवत्साङ्गमुदारकौस्तुभलसत्पीताम्बरालङ्कृतं
 नानारत्नविराजमानमुकुटं नीलाम्बुदश्यामलम् ।
 कस्तूरीधनसारथ्यरिततनुं मन्दारमालाधरं
 कन्दर्पायुतसुन्दरं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ २२ ॥
 यन्नामैव सडस्रनामसदृशं यन्नाम वेदैः समं
 यन्नामाङ्कितवाक्यमासुरभलस्त्रीगर्भविच्छेदकम् ।
 यन्नाम श्रपथार्यभेदरहितं मुक्तेः सदा दायकं
 यन्नाम्ना रघुरामनामरमणं श्रीरामनामामृतम् ॥ २३ ॥
 रामं राक्षसमर्दनं रघुवरं दैतेयविध्वंसिनं
 सुग्रीवेषितराज्यदं सुरपतिं दैत्यान्तकं शार्ङ्गिणम् ।
 भक्तानामभयप्रदं भयदरं पापौघविध्वंसिनं
 सामीरिस्तुतपादपद्मयुगलं सीतासमेतं भजे ॥ २४ ॥

रामं रक्तसरोरुडाक्षममलं लङ्काधिनाथान्तकं
 कौसल्यानयनोत्सुकं रघुवरं नागेन्द्रतल्पस्थितम् ।
 वैदेहीकुचकुम्भकुङ्कुमरजोऽलङ्कारकारं हरिं
 मायामानुषविग्रहं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ २५ ॥
 रामं उभतटित्प्रभांशुकधरं वीरासने संस्थितं
 बालं नीलमणिप्रभं मधुरिपुं दैत्येन्द्रगर्वापिडम् ।
 विश्रामित्रवसिष्ठवानरवरैः संसेव्यमानं सद्यः
 नित्यं भास्करयन्द्रकोटिसदृशं सीतासमेतं भजे ॥ २६ ॥
 शत्रुघ्नो व्यजनाङ्कितोऽपि भरतः पार्श्वद्वये पश्चिमे
 छत्रं यामरसंयुतं कलितवान् संसेवते लक्ष्मणः ।
 मूले कल्पतरोर्विमानविलसन्माण्डिष्यसिंहासने
 पद्मास्थं मुनिसेवितं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ २७ ॥
 वामाङ्गोपरि तप्तकाञ्चननिभं सीतासमालोकितं
 उस्ताभ्यां धृतछत्रयामरधृता सौमित्रिणा सेवितम् ।
 नित्यं पूजितपादपद्मयुगलं देवैः सुरेन्द्रादिभिः
 सेव्यं मानुषराक्षसैः कपिवरैः श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ २८ ॥
 कस्तूरीतिलकङ्कुपीन्द्रलरणां कारुण्यवारात्रिधिं
 क्षीराम्भोघिसुतामुष्णाम्भुषं कल्याणरामं विधिम् ।
 कौसल्यानयनोत्सुकं कपिवरत्राणं मङ्गापौरुषं
 कामारिप्रियमर्ककोटिसदृशं सीतासमेतं भजे ॥ २९ ॥
 विद्युत्कोटिद्विवाकरधृतिनिभं श्रीकौस्तुभालङ्कृतं
 योगीन्द्रैः सनकादिभिः परिवृतं कैलासनाथप्रियम् ।
 मुक्तारत्नकिरीटकुण्डलधरं त्रैवेयछारान्वितं
 वैदेहीकुचसन्निवासमनिशं सीतासमेतं भजे ॥ ३० ॥
 श्यामलमम्बुजातनयनं विस्तीर्णवक्षःस्थलं
 बालुङ्गविराजितं सुवदनं शोणान्द्रिपङ्कुरुडम् ।
 नानारत्नविचित्रभूषणयुतं कोट्यङ्गाङ्गिपङ्कुरुडम्
 त्रैलोक्यप्रतिमानसुन्दरतनुं सीतासमेतं भजे ॥ ३१ ॥
 विद्युत्कोटिसदृशमानुसदृशं सिंहासने संस्थितं

मूले कल्पतरोर्मंडामणिमये भान्तं परेशं विभुम् ।
सुग्रीवाङ्गद्विजाम्भवादिडरिभिः संसेव्यमानं हरिं
शम्भुब्रह्मसुरारिभिः परिवृतं सीतासमेतं भजे ॥ ३२ ॥

दिव्यारण्ययतीन्द्रनामनगरे मध्ये मंडामण्डपे
स्वर्णस्तम्भसदस्रषोडशयुते मन्दारमूलाश्रिते ।
नानारत्नविचित्रनिर्मलमंडासिंहासने संस्थितं
सीतालक्ष्मणसेवितं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ ३३ ॥

यत्पादाम्बुजसम्भवा त्रिपथगा भागीरथी मुक्तिदा
लोकानां उतकिल्बिषा भगवती मन्दाकिनी शाम्भवी ।
लोके भाति सरस्वती सुरनदी पूर्णेन्दुकान्तिप्रभा
तं विष्णुं भरताग्रजं रघुवरं सीतासमेतं भजे ॥ ३४ ॥

यत्पादाम्बुजरेणुना मुनिसती मुक्तिं गता यन्मंडा-
पुण्यं पातकनाशने त्रिजातां भाति स्मृता पाविनी ।
स्मृत्वा राघवमप्रमेयममलं पूर्णेन्दुमन्दस्मितं
तं रामं सरसीरुडाक्षममलं सीतासमेतं भजे ॥ ३५ ॥

वैदेडीकुचमण्डलाग्रविलसन्माण्डिक्यलस्ताम्बुजं
काञ्चीकङ्कणलारनूपुरलसत्केयूरदारान्वितम् ।
दिव्यश्रीमण्डिकुण्डलोज्ज्वलमंडाभूषासदस्रान्वितं
वीरं श्रीरघुवीरपुङ्गवं गुणनिधिं सीतासमेतं भजे ॥ ३६ ॥

वैदेडीकुचमण्डलोपरिलसन्माण्डिक्यलारावली-
मध्यस्थं नवनीतकोमलरुचिं नीलोत्पलश्यामलम् ।
कन्दर्पायुतकोटिसुन्दरतनुं पूर्णेन्दुभिम्भाननं
कौसल्याकुलभूषणं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ ३७ ॥

वैदेडीयुतवामभागमतुलं वन्दारुमन्दारकं
वन्दे प्रस्तुतकीर्तिवासिततरुच्छायानुकारिप्रभम् ।
वैदेडीकुचकुडुमाङ्कितमंडोरस्कं मंडाभूषणं
वेदान्तैरुपगीयमानमसङ्कृत्सीतासमेतं भजे ॥ ३८ ॥

वैदेडीस्तनकुम्भसम्भ्रमपरीरम्भावृतं सिन्धुगं
राकायन्द्रनिभाननं रघुवरं राज्ञोवपत्रेक्षणम् ।
प्रावृण्मेघनिभद्युतिं स्मितयुतं लारावलीभूषितं

श्रीरामं प्रणामामि भक्तजनतायिन्तामणिं सन्ततम् ॥ ३८ ॥

वैदेहीरमणं छिरण्यतिलकं विम्वमरापालकं
वर्षिष्ठं विविधायुधेषु निपुणं विद्वज्जनश्रीकरम् ।
विधावासगृहं वियञ्चरनुतं विद्युत्प्रकाशाभ्वरं
विप्रत्राणविधेयमादिपुरुषं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ४० ॥

वैदेहीवशवर्तिनं रणजितं रत्नाकरागारिणं
पङ्क्तिग्रीवमदापलं पटुभुजं पद्मासकोटिप्रभम् ।
विषणुं जिष्णुमवार्यशौर्यनिलयं नीलाम्बुदश्यामलं
रत्नालङ्कराण्वितं रघुपतिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ४१ ॥

देवानां छितकारिणं सुभुवने कृत्वाऽवतारं ध्रुवं
रामं कौशिकयज्ञविघ्नदनुजघ्नं ताटकासिंहरम् ।
नित्यं गौतमपत्तिशापदलनश्रीपदरेणुं शुभं
शम्भोरुन्कटयापभाण्डनमडासत्वं भजे राघवम् ॥ ४२ ॥

राज्जवनेत्र रघुपुङ्गव रामभद्र
राकेन्दुभिम्भसदृशानन नीलगात्र ।
रामाभिराम रघुवंशसमुद्भव त्वं
श्रीरामचन्द्र मम देहि करावलम्बम् ॥ ४३ ॥

मुकुररुचिरगाण्डं पुण्डरीकाभतुण्डं
करिकरभुजण्डं रौद्रतेजोऽग्निकुण्डम् ।
नमितभुवनषण्डं भेदितोग्रारिमुण्डं
गुणानिकरकरण्डं नौमि रामप्रयाण्डम् ॥ ४४ ॥

कोदण्डकाण्डविनिवेशितभाडुण्डं
आभाण्डलाधमरवर्षितपुष्पवर्षम् ।
आयोधनस्थितिरजःपरिधूसराङ्गं
अव्यूतिदं रघुवरेन्द्रमरिप्रभेदम् ॥ ४५ ॥

सेव्यं श्रीराममन्त्रं श्रवणशुभकरं श्रेष्ठसुज्ञानमन्त्रं
स्तव्यं श्रीराममन्त्रं नरकदुरितदुर्वारनिर्घातमन्त्रम् ।
भव्यं श्रीराममन्त्रं भजतु भजतु संसारनिस्तारमन्त्रं
दिव्यं श्रीराममन्त्रं दिवि भुवि विलसन्भोक्षरक्षैकमन्त्रम् ॥ ४६ ॥

आजानुबाहुमरविन्दृशं शुभाङ्गं

राजाधिराजमघराजितमःपतङ्गम् ।

श्रीजानकीमुभसरोरुलमतभृङ्गं

श्रीमानितं वृष्टि भजामि कृपान्तरङ्गम् ॥ ४७ ॥

अकेन बाणामपरेण करेण यापं

वर्षं वलन्तमसमानजटाशिरस्कम् ।

सीतासहायमनुजेन सहायरन्तं

श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ४८ ॥

आमीलयन्शशिरोवदनाम्भुजातं

उन्मीलयन् जनकजानयनोत्पले य ।

आनन्दयन्सकलज्ज्वलयकोरराशिं

श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ४९ ॥

रामं पुराणपुरुषं रमणीयवेषं

राजाधिराजमुकुटार्चितपादपीठम् ।

सीतापतिं सुनयनं जगदेकवीरं

श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि चित्ते ॥ ५० ॥

सिंहासनस्थं सुरसेवितव्यं रत्नाङ्गितालङ्कृतपादपद्मम् ।

सीतासमेतं शशिसूर्यनेत्रं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५१ ॥

सुग्रीवमित्रं शुभनामरूपं लङ्काडरं राक्षसवंशनाशम् ।

वेदाश्रयाङ्गं विपुलायताक्षं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५२ ॥

अनन्तकीर्तिं वरदं प्रसन्नं पद्मासनं सेवकपाटिजातम् ।

राजाधिराजं रघुवीरकेतुं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५३ ॥

पद्मासनस्थं सुरसेवितव्यं पद्मालयानन्दकटाक्षवीक्षम् ।

गन्धर्वविधाधर गीयमानं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५४ ॥

अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तरूपं अद्वैतमानन्दमनादिगम्यम् ।

पुण्यस्वरूपं पुरुषोत्तमाख्यं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५५ ॥

मन्दस्मितं कुण्डलगाण्डलागं पीताम्बरं भूषणभूषिताङ्गम् ।

नीलोत्पलाङ्गं भुवनैकमित्रं रामं भजे राघवरामचन्द्रम् ॥ ५६ ॥

डिण्डीरहासमण्डिकुण्डलचारुकर्ण-

दोर्दण्डशौर्यजित्प्रणयनशौर्यधीर ।

कोदण्डकाण्डपरिमण्डितपार्थिवेन्द्र

वेतण्डयान जय राघव रामयन्द्र ॥ ५७ ॥

लोकान् सप्त निनादयन् उरिडयाश्वं भ्रामयन्निन्धयन्

समाप्ये लुवने प्रकम्पमुदयन् सप्तार्णवान् धूर्णयन् ।

उन्मूलानि रसातलानि जनयन् समापि पृथ्वीधरान्

सुश्रीराघवभाडुदण्डविदलत्कोदण्डयण्डध्वनिः ॥ ५८ ॥

भ्रज्ज्माण्डं दलयन् विद्यद्विदलयन् भोगीशभोगस्थले

सन्त्रासं जनयन् समुद्रपटलीतोयं समुद्रेलयन् ।

दिक्पालानतिक्रोभयन् कुलगिरीन् दीर्णत्वमापादयन्

नक्षत्राणि य पातयन् विलसते शौर्येणुज्यारवः ॥ ५९ ॥

यश्चाण्डगाम्भीर्यधनुर्वितेजोभूमण्डलीत्राण्डकृतावतारः ।

अण्डण्डलाद्यैरभरैरुपास्यः कोदण्डपाणिः कुलदैवतं नः ॥ ६० ॥

वैदेख्या सड राजमानमनिशं सौवर्णसिंहासने

मन्दारद्रुमवाटिकान्तरमडा श्रीयन्द्रकान्तालये ।

कैकेयीजनिमाञ्जनेयसहितं सौमित्रिणा सेवितं

मेघश्याममुदारुणसवदनं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ६१ ॥

वैदेख्या पुलकाङ्कुरार्चिततनुर्व्यालम्भलस्तम्भुजः

उस्ते मोदितरत्नकङ्कुरारवः कल्पद्रुमार्णवने ।

पादाभ्यां मणिपादुकाद्युतिकरं प्रेङ्गन्नभ्याभ्यां यरन्

एष्टालापसुधारसं दिशतु मे श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ६२ ॥

वामाङ्कुरस्थितजानकीकुचयुगे विस्रस्तलस्तम्भुजं

उज्ज्वलमाननपङ्कुरं परिलसद्विस्मयबिम्बाधरम् ।

सत्तारेण विशिष्टकङ्कुरारवे ओङ्कारशब्दाश्रये

भान्तं शारदयन्द्रासमनिशं वन्दे सदा राघवम् ॥ ६३ ॥

वैदेडीसहितं सुलक्ष्मणयुतं कैकासुतं सानुगं

सुग्रीवं य विभीषणानिलसुतौ नीलं नलं साङ्गदम् ।

विश्वामित्रवसिष्ठगौतमभरद्वाजानुसंसेवितं

रामं मारुतिसेवितं स्मर मनः साम्राज्यसिंहासने ॥ ६४ ॥

रामः प्राञ्जलिमग्रतोऽनिलसुतं सौभ्रात्रमादर्शयन्
 छत्रायामरयुग्मभासितकरान् पश्चात्स्थले पार्श्वयोः ।
 वामाङ्गो य निजान् विभीषणमुभान् सम्भावयन् भोधयन्
 धीमुद्राकरतत्त्वउपमवतात् साम्राज्यसिंहासने ॥ ६५ ॥

पौगाएउ छितभालकैः परिवृतः पूर्वोन्मुकान्ताननः
 प्रीत्या बद्धविचित्रलेमवसने संसक्तकाञ्चीगुणः ।
 आजानुप्रविलम्बिबाहुयुगलः श्यामाम्बुभृद्विग्रहः
 भ्रातृव्यानुयरश्चरायरगुरुः पायात्स वो राघवः ॥ ६६ ॥

वैदेडीरमणीयवक्त्रवनजप्रद्योतभधोतनं
 डेलीसन्ननि रत्नदीपकलिकाकान्ते वसन्तं उरिम् ।
 सौरभ्यप्रसवप्रयुक्तविलसच्छायान्तरे शायिनं
 श्रीमन्तं रघुवंशदीपकमणिं श्रीरामचन्द्रं भजे ॥ ६७ ॥

रामो बद्धपयोनिधिर्गुणनिधिर्गत्वाऽथ पारेऽम्बुधेः
 लङ्कां प्राप्य सकुम्भकर्ण्डेनुजं उत्वा रणे रावणम् ।
 तत्रास्थाप्य विभीषणं पुनरगात्सीतापतिः पुष्पकं
 चारुढः पुनरागतः स भृतवान् धात्रीमजः पातु नः ॥ ६८ ॥

रत्नोत्सवसज्जवलितकुण्डलगाण्डभागं
 कस्तूरिकातिलक शोभितभालभागम् ।
 कर्णान्तदीर्घनयनं करुणाकटाक्षं
 श्रीरामचन्द्रमुभमात्मनि सन्निधत्ताम् ॥ ६९ ॥

डेलामग्रशशाङ्कुशोपरधनुर्भूमाण्डलाभाण्डल-
 श्रेणीमौलिलसद्भिन्मणिभिर्दीमाङ्घ्रिपङ्केरुलः ।
 कल्याणं जनयत्यभाण्डविभवः कल्याणलीलोत्सवे
 मार्ताण्डान्वयमण्डनश्च भवतादाविः स रामः सदा ॥ ७० ॥

विद्युत्स्फुरन्मकरकुण्डलदीप्तयारु-
 गाण्डस्थलं मणिकिरीटविराजमानम् ।
 पीताम्बरं जलदनीलमुदारकीर्तिं
 श्रीरामचन्द्रमनिशं कलयामि यित्ते ॥ ७१ ॥

करतलधृतयापं कालमेघस्वरुपं
 सरसिजदलनेत्रं चारुहासं सुगात्रम् ।

विश्विनुत वनवासे विक्रमोदग्रवेधं

प्राणमत रघुनाथं जनकीप्राणनाथम् ॥ ७२ ॥

यः पृथ्वीभरवारणाय दिविजैः सम्प्रार्थितश्चिन्मयः

सञ्जातः पृथिवीतले रविकुले मायामनुष्योऽव्ययः ।

निश्चङ्कं उतराक्षसं पुनरगाद्ब्रह्मत्वमद्य स्थिरां

कीर्तिं पापहरां विधाय जगतां तं जनकीशं भजे ॥ ७३ ॥

विश्वोद्भवस्थितिलयादिषु डेतुमेकं

मायाश्रयं विगतमायमचिन्त्यमूर्तिम् ।

आनन्दसान्द्रममलं निजबोधरूपं

सीतापतिं विदिततत्त्वमलं नमामि ॥ ७४ ॥

श्रीरामं नवरत्नकुण्डलधरं श्रीरामरक्षामणिं

श्रीरामं य सडस्रभानुसदृशं श्रीरामयन्द्रोदयम् ।

श्रीरामं श्रुतकीर्तिमाकरमलं श्रीराममुक्तिप्रदं

श्रीरामं रघुनन्दनं भयहरं श्रीरामयन्द्रं भजे ॥ ७५ ॥

रामः पातु सदैव मामरिभयाद्रामं सदा भावये

रामेणैव हृतं मङ्गलरतमो रामाय नित्यं नमः ।

रामान्नास्ति परं पदं सुललितौ रामस्य पादौ भजे

रामे प्रीतिर्यज्यलाऽस्तु मम डे श्रीराम मां पालय ॥ ७६ ॥

राममिन्दीवरश्यामं राज्ञवायतलोचनम्

जयाघोषनिर्जितारातिं जनकीरमणं भजे ॥ ७७ ॥

उत्वा युद्धे दशास्यं त्रिभुवनविषमं वामलस्तेन यापं

भूमावष्टभ्य तिष्ठन्नितरकरधृतं भ्रामयन्बाणमेकम् ।

आरक्तोपान्तनेत्रे शरदलितवपुः कोटिसूर्यप्रकाशः

वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ७८ ॥

युद्धे सन्नद्धशस्त्रं कपिवरभयदं कुम्भकर्णं सुरारिं

बाणेनैकेन सद्यः प्रकटितलुतभुग्विश्वरोषारुणाक्षम् ।

उत्वा कृत्वा प्रमोदं सुरकपिविततेमौनिवृन्दैकसेव्यं

वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ७९ ॥

द्वैतेयोदग्रसेव्यं पटुतरविशिषं भीषणं घोरनादं

देवेन्द्रस्तूयमानः स्फुटवरनिकरानन्धकादींश्च उत्वा ।
 दिकपालान् प्राप्य भोगान् मणिरुचिसुभगान् दिक्षु तान् दापयित्वा
 वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ८० ॥
 कौसल्यावीरगर्भाभ्युधिधनविलसत्पूर्णाचन्द्रः प्रतापः
 मौनीन्द्रस्वान्तपद्मप्रविमलतरुणीधर्मनैपुण्यरुढः ।
 मारीयं राक्षसेन्द्रं निजशरदण्डनायाडुतिं कल्पयित्वा
 वीरश्रीबन्धुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ८१ ॥
 यो दण्डकारण्यनिशाचरेन्द्रान् कोदण्डलीलाविषयीयकार ।
 वेताण्डशुण्डायतभाडुदण्डः कोदण्डपाणिः कुलदैवतं नः ॥ ८२ ॥
 तरुणौ रूपसम्पन्नौ सुकुमारौ मडाबलौ ।
 पुण्डरीकविशालाक्षौ वीरकृष्णजिनाम्बरौ ॥ ८३ ॥
 इलमूलाशनौ दान्तौ तापसौ धर्मचारिणौ ।
 रक्षःकुलनिडन्तारौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ ८४ ॥
 कल्याणानां निदानं कलिमलदण्डं पावनं पावनानां
 पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परमप्राप्तये प्रस्थितस्य ।
 विश्रामस्थानमेकं कविवरवयसां श्रुवनं सज्जनानम्
 बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवति भवतां भूतये रामनाम ॥ ८५ ॥
 कौसल्यानयनेन्दुं दशरथभुजारविन्दमार्ताण्डम् ।
 सीतामानसदंसं रामं राजुवलयनं वन्दे ॥ ८६ ॥
 दीर्घबाहुमरविन्दलोचनं दीनवत्सलमनाथरक्षणम् ।
 दीक्षितं सकललोकरक्षणो दैवतं दशरथात्मजं भजे ॥ ८७ ॥
 सत्येन लोकाञ्जयति दीनान्दानेन राघवः ।
 गुरुं शुश्रूषया वीरो धनुषा युधि शात्रवान् ॥ ८८ ॥
 भर्जनं भवबीजानामार्जनं सुभसम्पदाम् ।
 तर्जनं यमदूतानां रामरामेति गर्जनम् ॥ ८९ ॥
 सकृत्प्राणतरङ्गी यः साक्षी यस्य विभीषणः ।
 सापराधाप्रतीकारः स श्रीरामो गतिर्मम ॥
 न जाने जानकीजाने राम त्वन्नामवैभवम् ।

स वेत्ति भगवान्शम्भुः वाल्मीकिर्वेत्ति वा न वा ॥ ९० ॥

कृत्याकृत्यविवेकडीनमनसां उत्थादिभिर्जिविनां

अत्यन्तं बहुतारकं तनुभूतामत्यन्त रम्भादिना ।

सत्यानन्दमयं समस्त निगमस्तुत्यास्पदं सम्पदां

स्थानं श्रीरघुरामनामममलं नित्यं स्मरन्मुख्यते ॥ ९१ ॥

साङ्केते स्वनिङ्केतने सुरतरोर्मूले लसद्भेदिके

डैमे रत्नमयं ध्यानमपरं उस्ताम्बुजं जनुनि ।

सीतां पार्श्वगतां सरोरुडकरां विद्युन्निभां राघवं

पश्यन्तं परिपूर्णचन्द्रवदनं भास्वत्किरीटं भजे ॥ ९२ ॥

विद्युद्गर्जोपिमाङ्गीं विकथदलमुष्णीं विद्रुमाभाधरोष्ठीं

वेतण्डौह्रद्यकुम्भप्रतिकुययुगलां वेदिमध्यावतंसाम् ।

श्यामाभां कुलपद्मच्छेदनिभनयनां चारुडासां सुनासां

सीतां श्रीरामदेवीं श्रितजनवरदां चिन्तयेऽनन्तमूर्तिम् ॥ ९३ ॥

माशिष्यमञ्जोरपदारविन्दां रामार्कवत्कुल्लमुभारविन्दाम् ।

भक्तप्रदातृत्वकरारविन्दां देवीं भजे राघववल्लभां ताम् ॥ ९४ ॥

जयतु विजयकारी जानकीमोदधारी

तपनकुलविहारी दण्डकारण्ययारी ।

दशवदनकुठारी दैत्यविच्छेदकारी

मणिमुकुटकारी चाण्डकोदण्डधारी ॥ ९५ ॥

येतः स्थितं चिन्तितचिन्तनीयं चिन्ताडरं चिन्तितपारिजातम् ।

अचिन्तनीयं बहु चिन्तयेऽलं त्वामेव रामं भुवनाभिरामम् ॥ ९६ ॥

साङ्केते शरदिन्दुकुन्दधवले सौधे मडामण्डपे

पर्यस्तागरुधूपधूमपटले कर्पूरदीपोज्ज्वले ।

सुग्रीवाङ्गदवायुपुत्रसहितं सौमित्रिणां सेवितं

लीलामानुषविग्रहं रघुपतिं रामं भजे श्यामलम् ॥ ९७ ॥

रामः पिता राघव अथेव माता रामोऽथ बन्धुश्च सभा सभी वा ।

रामो गुरुर्मो परमं य दैवं रामं विना नान्यमहं स्मरामि ॥ ९८ ॥

या कृपा मुनिसन्त्राणे या कृपा कपिनाथके ।

या विभीषणरक्षायां सा राम मम दीयताम् ॥ ९९ ॥

ध्यानधे राघव रामयन्द्र

निरस्व पापानि ममाबलानि ।

त्वय्येव भक्तिं सुदृढां प्रयच्छ

सैव प्रसूते व्यभिलानभीष्टान् ॥ १०० ॥

अक्षीणबाणतूणीरः समारोपितकार्मुकः ।

दशग्रीवशिरोहर्ता श्रीरामः शरणं मम ॥ १०१ ॥

श्रीराम मे त्वं हि पिता य माता

श्रीराम मे त्वं हि सुदुख्य बन्धुः ।

श्रीराम मे त्वं हि गुरुर्गच्छिः

श्रीराम मे त्वं हि समस्तमेव ॥ १०२ ॥

पटुतरजलवाडध्वानमादाय थापं

पवनजवनवेगं बाणमाकृष्य तूणात् ।

अभयवयनदायी सानुजः सर्वतो मे

रणदरदनुजैन्द्रो रामयन्द्रः सहायः ॥ १०३ ॥

कौसल्यालसदालवालजनितः सीतालताविङ्गितः

सिक्तः पङ्क्तिरथेन सोदरमहाशाभाभिरत्युन्नतः ।

रक्षस्तीक्ष्णनिदाघपाटनपटुश्लयाभिरानन्दकृत्

यच्छन् वाञ्छितसत्कृतानि भवतु श्रीरामकल्पद्रुमः ॥ १०४ ॥

निगमशिशिररत्नं नित्यमाशास्यरत्नं

जननुतनृपरत्नं जानकीरुपरत्नम् ।

भुवनवलयरत्नं भूभुजाभेकरत्नं

रघुकुलवरत्नं पातु मां रामरत्नम् ॥ १०५ ॥

विशालनेत्रं परिपूर्णागात्रं सीताकलत्रं सुरवैरिजैत्रम् ।

कारुण्यपात्रं जगतः पवित्रं श्रीरामरत्नं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १०६ ॥

श्रीरामयन्द्रः श्रितपारिजातः समस्तकल्याण गुणाभिरामः ।

सीतामुभाम्भोरुडयञ्चरीको निरन्तरं मङ्गलमातनोतु ॥ १०७ ॥

धन्वीवरदलश्यामः पुण्डरीकनिभेक्षणः ।

धृतकोदण्डतूणीरो राम अेव गतिर्मम ॥ १०८ ॥

धञ्छामो हि मडाबाहुं रघुवीरं मडाबलम् ।

गङ्गेन मलता यातं रामं छत्रावृताननम् ॥ १०८ ॥

रामो नाम बभूव हुं तदबला सीतेति हुं तौ पितुः
वाया पञ्चवटीवने विडरतस्तामाडरद्रावणः ।

निद्रार्थं जननी कथामिति उरेर्दुङ्कारतः शृण्वता
सौमित्रे ड्व धनुर्धनुरिति व्यग्रा गिरः पातु नः ॥ ११० ॥

श्रीरामचन्द्रेति दयापरेति

भक्तिप्रियेति भवभन्धनमोचनेति ।

नाथेति नागशयनेति सदा स्तुवन्तं

मां पाडि भीतमनिशं कृपणं कृतघ्नम् ॥ १११ ॥

रामचन्द्रयशिताभृतपानं सोमपानशतकोटिसमानम् ।

सोमपानशतकोटिभिरेव जन्म नैति रघुनायकनाम्ना ॥ ११२ ॥

राम राम दयासिन्धो रामनाथ जगत्पते ।

त्वत्पादकमलासक्तिर्भवज्जन्मनि जन्मनि ॥ ११३ ॥

श्रीराघवं रामचन्द्रं रावणारिं रमापतिम् ।

राज्यवलयनं रामं तं वन्दे रघुनायकम् ॥ ११४ ॥

यत्पादपङ्कजरजः श्रुतिभिर्विभृज्यं

यन्नाभिषङ्गजभवः कमलासनः स्यात् ।

यन्नामसाररसिको भगवान् पुरारिः

तं रामचन्द्रमनिशं वृष्टिं भावयामि ॥ ११५ ॥

यस्यावतारयशितानि विरिञ्चलोडे

गायन्ति नारदमुष्मा भवपद्मजायाः ।

आनन्दजाश्रुपरिषिक्तकुयाग्रसीमा

वागीश्वरी य तमलं शरणं प्रपद्ये ॥

रामचन्द्रयशारविन्दयोरन्तरङ्गयरभुङ्गलीलया ।

तत्र सन्ति य रसाश्रुतुर्विधाः माकरन्दरस अेव पङ्कजे ॥ ११७ ॥

नानादिव्यास्रतेजः स्फुरदमितभुजः शत्रुसंहारधीरः

कौटिल्यधोतमानभुङ्कुटियुतमुषं धारयन्नम्बुदाभः ।

तूणीरघुस्तवेगोव्वसितशरवरे ताडयित्वा दशास्यं

वीरश्रीभन्पुराङ्गस्त्रिदशपतिनुतः पातु मां वीररामः ॥ ११८ ॥

जातिभ्रष्टोऽपि पापी परधनपरदारेषु नित्योद्यतो यः

वास्तेयी ब्रह्मभङ्गता पितृवधनिरतो योगिवृन्दापकारी ।

ध्येयं कर्णामृतं यः पठति छि सततं रामचन्द्रस्य भक्तो

योगीन्द्रैरथ्यलभ्यं पदमपि लभते सर्वदिवैश्च सेव्यम् ॥ ११८ ॥

यतुर्थाश्वासः

श्रीरामं जनकात्मजाकुचतटी श्रीगन्धपङ्कोल्लसद्

वक्षोवीथिमुदारमाश्रितमुनिं प्रादुर्भवत्कल्पकम् ।

ब्रह्मेशानमुष्णामरस्तुतमञ्जं ब्रह्माण्डभाण्डाधिपं

वन्दे कोसलकन्यकासुतमहं वाराशिगर्वापडम् ॥ १ ॥

साडेते मणिनिर्मिते प्रविलसन्सौधायुतानां शते

अन्तर्गोडमतीतभानुनिलये यञ्चत्यताकोज्ज्वले ।

उभ्ये भर्मघण्डाङ्घणान्धनस्वद्वण्डाशतैरावृते

दोलातल्यविडारिणं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ २ ॥

साडेते सौधबद्धध्वजशतमखिते राजमार्गे विशाले

घण्टारावैरुपेते कनककुचयुते गन्धनागे वसन्तम् ।

विद्याकल्पोज्ज्वलाङ्गं रथगजतुरगैरावृतं सुप्रसन्नं

रामं श्रेतातपत्रावृतमुष्णकमलं चिन्तयाभ्यन्तरङ्गे ॥ ३ ॥

साडेते मणिकोटिभिः सुष्यिते दिव्याम्बरालङ्कृते

उमस्तम्भसडस्रकोटिघटिते तारापथात्युन्नते ।

रभ्यस्वर्णमये विचित्रभुवने दिव्यन्तरिक्षे मुदा

रामं स्मेरमुष्णाम्बुञ्जं रघुपतिं सीतासमेतं भजे ॥ ४ ॥

साडेते मणितोरणाञ्चितलसद्भीथीशतप्राङ्गणो

सानन्दं भरतादिभिः सडयरैरत्यन्तमोदान्वितैः ।

डीडन्तं मणिकन्दुकैः करगतैरन्योन्यमत्युज्ज्वलैः ।

पौरस्त्रीनयनोत्सवैः प्रतिदिनं पूज्यं भजे राघवम् ॥ ५ ॥

साडेते कनकाद्गीशङ्गघटिते कल्पद्रुमैरावृते

वैदूर्यादिमण्डीन्द्रकान्तिघटिते देवेन्द्रनीलोज्ज्वले ।

कुर्वन्तं मणिनायकं मणिगुडे माणिक्यपीठे भजे

पुत्रौ मन्मथसुन्दरौ कुशलवौ संसेव्यपाद्याविभौ ॥ ६ ॥

साडेते जननीकरार्पितलसत्कस्तूरीकासुन्दरे

हृले मौक्तिकजालकं शशिनितं स्वर्णाङ्कितं वर्तुलम् ।

यूडालम्भमनोझाडारकलितं भिन्नाणामत्युज्ज्वलं

रामं कोसलपुत्रिकावरसुतं सीतासमेतं भजे ॥ ७ ॥

साडेते सरयूजलेऽतिविमले प्रोत्सृष्टपद्माङ्किते

दिव्यश्री शतकोटि नृत्यरुचिरे स्वर्गापिपासुन्दरे ।

पश्यन्तीषु सुराङ्गनासु शपथं क्रीडन्तमुर्वीसुतां

बाहुभ्यां विमलोदकेन रुचिरे सीतासमेतं भजे ॥ ८ ॥

कदा सुरतरुस्थले कनकमण्डपे पुष्पके

वरासनमुपेयिवान् वसुदलारविन्दोज्ज्वले ।

करेण वृद्धयस्पृशा कलितमुद्गस्मिन्मुद्गिकः

मम स्फुटतु वासनामनिशमात्तवीरासनः ॥ ९ ॥

नदीरमणभन्धनं मतिमतामुदारं धनं

जगद्विहितरन्धनं सकलकामनिष्पन्धनम् ।

विलिमलरिचन्दनं विनुतयातसङ्कन्दनं

भजामि रघुनन्दनं पवननन्दनस्थन्दनम् ॥ १० ॥

रक्ताम्भोरुडलोचनं कुवलयश्यामं कपोले धनुः

कोटिन्यस्तकराम्बुजं धृततनुत्राणं जटामण्डितम् ।

जैतारं भरदूषणत्रिशिरसामाबद्धगोधाङ्गुलि-

त्राणं मार्गाणपुर्णतूणयुगलं कोदण्डरामं भजे ॥ ११ ॥

श्रीमत्कल्पद्रुमूले सकलमण्डिमये मण्डपे पुष्पकाण्डे

तन्मध्ये सूर्यबिम्बद्युतिसरसिरुडे शोभमानेऽष्टपद्मे ।

पश्यन्निष्ठां जनकतनयां वामभागोपसेव्यां

सौमित्रिं भानुपुत्रं पवनसुतयुतं पातु मां रामयन्द्रः ॥ १२ ॥

विनीलजलदोषमं विमलयन्द्रबिम्बाननं

विनिद्रमण्डिकुण्डलं विक्रयपुण्डरीकेक्षणम् ।

विभिन्न दनुजाधिपं विधृतबाणबाणसं

विभीषणवरप्रदं विजयराममीडेऽनिशम् ॥ १३ ॥

राजद्राञ्जिवनेत्रं रघुकुलतिलकं रञ्जिताशेषलोकं
 वामाङ्गालोकिसीतं वरकरधनुषी कुण्डलोद्गीमगाण्डम् ।
 श्यामं शान्तं प्रसन्नं दरुसितभुषं वञ्जसिंहासनस्थं
 रामं राजत्किरीटं रविशतविशदं राजराजेशमीडे ॥ १४ ॥

भद्रं व्याभ्यानमुद्रां करसरसिरुडे दक्षिणे धारयन्तं
 सव्ये जानुन्युदारं करमपि य मुदा धारयन्तं स्फुरन्तम् ।
 पश्यन्तं वामभागे करधृतकमलां चित्रभूषाविशेषां
 वैदेहीं काञ्च्यनाभां स्तनभरनमितां भावये रामचन्द्रम् ॥ १५ ॥

विबुधविटपिमूले जानकीलक्ष्माणाभ्यां
 सङ्घितमनिलवेगं बाणामादाय थापम् ।
 बहुशरपटुतूलां रभ्यपुष्पोपहारं
 विबुधभरणाचित्तं चिन्तये रामचन्द्रम् ॥ १६ ॥

जानाति राम तव स्वामिगतिं लनूमान् जानाति राम तव सभ्यगतिं कपीशः ।
 जानाति राम तव युद्धगतिं दशास्थो जानाति राम धनदानुज येव सत्यम् ॥
 डे राम डे रमण डे जगदेकवीर डे नाथ डे रघुपते करुणालवाल ।
 डे जानकीरमण डे जगदेकबन्धो मां पाछि
 दीनमनिशं कृपाणं कृतघ्नम् ॥ १७ ॥

अयोध्यानाथ राजेन्द्र सीतान्त जगत्पते ।
 श्रीराम पुण्डरीकाक्ष रामचन्द्र नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

दक्षिणे लक्ष्मणो धन्वी वामतो जानकी शुभा ।
 पुरतो मारुतिर्यस्य तन्नमामि रघूत्तमम् ॥ २० ॥

रामं राक्षसमर्दनं रघुपतिं शङ्कारिविध्वंसिनं
 सुग्रीवेप्सित राजयदं सुरपतेः पुत्रान्तकं शार्ङ्गिणाम् ।
 भक्तानामभयप्रदं भयदरं पापौघविध्वंसिनं
 सीतासेवितपादपद्मयुगलं रामं भजे श्यामलम् ॥ २१ ॥

भवभयदरमेकं भानुकोटिप्रकाशं
 करधृतशरथापं कालमेघावभासम् ।
 कनकरुचिरवस्त्रं रत्नवत्कुण्डलाढ्यं
 कमलविशदनेत्रं सानुजं राममीडे ॥ २२ ॥

रामं श्यामपयोदनीलममलं राज्जवनेत्रं सदा-

ऽडल्याशापनिवारण प्रणयपादाभ्भोजमुर्वीश्वरम् ।

विद्युत्कोटिसडस्रदीधितिलसत्कोटीरमुक्तोज्ज्वलं

ध्याये तारकनामभीश्वरसभं दैतेयवंशापडम् ॥ २३ ॥

दशरथसुतमीशं दण्डकारण्यवासं

शतमभमणिनीलं जानकीप्राणलोलम् ।

सकलभुवनमोडं सन्नुताभ्भोददेलं

बहुलनुतसमुद्रं भावये रामभद्रम् ॥ २४ ॥

सूर्यतीरवने लतानिवसने सद्रत्नवेदीतटे

श्रीपर्यङ्कुतले विदेलसुतया सार्धं परिक्रीडता ।

कस्तूरीघनसारयन्धनमिलद्गन्धोल्बसत्पावनी

पायाभूर्तिरनामयी रघुपतेर्भद्रात्मिका नोऽनिशाम् ॥ २५ ॥

वैदेडीप्रियवल्लभं विजयिनं वातात्मजाधीश्वरं

वाणीवारिधिवानराटिविनुतं वन्दारुमन्दारकम् ।

विश्रामित्रवसिष्ठवासवशिवावागीशशश्रुतं

देषं विनतात्मजाभिविनुतं वन्दे सदा राघवम् ॥ २६ ॥

विशालनेत्रं परिपूर्णागात्रं सीताकलत्रं सुरवैरिजैत्रम् ।

जगत्पवित्रं परमात्मतन्त्रं श्रीरामयन्त्रं प्रणामामि यित्ते ॥ २७ ॥

सौमित्रिमानार्णवपूर्णायन्त्र सीतालसल्लोचनपूर्णायन्त्र ।

सुरारिवक्त्राभ्भुधिपूर्णायन्त्र संरक्ष मां राघव रामयन्त्र ॥ २८ ॥

यस्य किञ्चिदपि नो ङरणीयं कर्म किञ्चिदपि नो यरणीयम् ।

रामनाम य सदा स्मरणीयं लीलया भवजलं तरणीयम् ॥ २९ ॥

रिङ्गमाणमभितो गृडाङ्गणो भृङ्गानीलमलकावृत्ताननम् ।

भङ्गलप्रधमभङ्गलापडं सङ्गुडाला दशरथात्मजं हृदि ॥ ३० ॥

दनुजतिमिरभानुं तापसैश्चिन्त्यमानं

शमितकलुषयारं सेवके दृष्टदूरम् ।

दलितविषमसालं दण्डितारातिजालं

प्रणाम शिभरिशत्रुं भव्यपाथोदगात्रम् ॥

डे गोपालक डे दयाकरनिघे डे शम्भुयापाङ्गवृत् ते

डे दैत्यान्तक डे विभीषणदयापारीण डे भूपते ।
 डे वैदेहसुतामनोज्ञविदूते डे कोटिमाराडुते
 डे नव्याम्बुजनेत्र पालय परं जनामि न त्वां विना ॥ ३२ ॥

साडेते प्रणवाब्जरत्नप्रयिते सिंहासने संस्थितं
 विश्रामित्रवसिष्ठगालवमुपैराशीर्भिरामोदितम् ।
 पूज्यं पार्श्वगताब्जयारुनयनं विद्युच्चलस्थामरं
 वन्दे कोमलसंस्मिताननमिलारक्षावतीर्णं हरिम् ॥ ३३ ॥

नित्यं निर्जितपङ्कसम्भवमडोनेत्रश्रियं राघवं
 रामं पर्वणि चन्द्रयारुवदनं दिङ्पालकैः सेवितम् ।
 कर्पूरागरु चन्दनार्द्रं लृद्यं मन्दारमालाङ्कितं
 विद्युत्पुञ्जनिभाम्बरवृत्तनुं रामं भजे श्यामलम् ॥ ३४ ॥

श्रीरामं कुशिकात्मजस्य वचनेनाकृष्य भाषासनं
 मारीचं च सुबालुकं शरयुगेनैवाडवे लीलया ।
 कान्तं सुन्दरकाकपक्षरुचिरं सौमित्रिणा संस्तुतं
 पश्यामः कमलामुपे सकरुणं कालाम्बुदश्यामलम् ॥ ३५ ॥

आनन्दरूपं वरदं प्रसन्नं सिंहासने सेवितपारिजातम् ।
 नीलोत्पलाङ्गं भुवनैकमित्रं रामं भजे राघवराभयन्द्रम् ॥ ३६ ॥
 युद्धे वसन्तमृदुरद्भुतभाषणवर्षे
 रामः प्रहारसमये रजनीचराणाम् ।

रक्षानुकूलसमयाय विभीषणाय
 लङ्काधिपत्यमदिशद्रघुरामयन्द्रः ॥ ३७ ॥

वेदान्तनादं सुकृतैकदासं उताभिमानं त्रिदशप्रधाने ।
 गजेन्द्रयानं विगतावसानं श्रीरामयन्द्रं सततं नमामि ॥ ३८ ॥
 श्रीरामयन्द्रं धृतयापसायकं नीलोत्पलात्मं नलिनायतेक्षणम् ।
 सौमित्रिणा सेवितपादपङ्कजं सीतासमेतं शरुणं भजेऽडम् ॥ ३९ ॥

श्रीरामयन्द्रं करुणाकर दीनबन्धो
 सीतासमेत भरताम्रज राघवेश ।
 पापार्तिभञ्जन भयातुरदीनबन्धो
 पापाम्बुधौ पतितमुद्गर मामनाथम् ॥ ४० ॥

छटं शरीरे शतसन्धिज्जरे

पतत्यवश्यं परिणामदुर्लभम् ।

किमौषधं पृथगसि मूढ दूर्भते

निरामयं रामकथामृतं पिव ॥ ४१ ॥

दशभुजगजसिंहं दैत्यगर्वादरुं

कदनभयदुस्तं तारकब्रह्मशस्तम् ।

मणिप्रथितकिरीटं मञ्जुलावापनादं

दशरथकुलचन्द्रं रामचन्द्रं भजेऽहम् ॥ ४२ ॥

लङ्काविरामं रणरङ्गभीमं राज्ञवनेत्रं रघुवंशमित्रम् ।

कारुण्यमूर्तिं करुणाप्रपूर्तिं श्रीरामचन्द्रं शरणां प्रपद्ये ॥ ४३ ॥

श्रीरामचन्द्रमनिशं हृदिस्थितं श्रीराममिन्दुवदनं प्रविभासम् ।

भावयामि निगमान्तनिवासं भारतीपतिनुतं भववन्द्यम् ॥ ४४ ॥

कौमारे रामचन्द्रः कमलमृदुपदा शोभयन् भूमिभागं

मातृश्वानन्दकारी मरकतनिकराकारे ष्ण्डीवराक्षः ।

उत्सङ्गे सन्निविष्टः पितुरभरवरैः स्तूयमानोपकारी

नानालङ्कारभूषः स्फुरतु मम सदा मायया राम ईशः ॥ ४५ ॥

सन्नद्धः क्वथी भङ्गी यापभाषधरो युवा ।

गच्छन्ममाग्रतो नित्यं रामः पातु सलक्ष्मणः ॥ ४६ ॥

सुग्रीवमित्रं परमं पवित्रं सीताकलत्रं नवलेमसूत्रम् ।

कारुण्यपात्रं शतपत्रनेत्रं श्रीरामचन्द्रं शिरसा नमामि ॥ ४७ ॥

श्रीराघवेति रमणेति रघूद्वेति

रामेति रावणहरेति रमाधवेति ।

साकेतनाथ सुमुभेति य सुप्रतेति

वाणी सदा वदतु राम हरे हरेति ॥ ४८ ॥

जयतु जयतु रामो जानकीवल्लभोऽयं

जयतु जयतु रामश्चन्द्रयूडार्थिताङ्घ्रिः ।

जयतु जयतु वाणीनाथनाथः परात्मा

जयतु जयतु रामो नाथनाथः कृपालुः ॥ ४९ ॥

वरं न याये रघुनाथ युष्मत्पादाब्जभक्तिः सततं ममास्तु ।

छंदं प्रियं नाथ वरं प्रयच्छ पुनः पुनस्त्वामिदमेव याये ॥ ५० ॥

अम्भोधिरौषैररुणायमाने नाथस्य मृष्ट्वा नयने रघूणाम् ।
मरुद्गणैस्तत्क्षणमानुशङ्के मन्दाकिनीमङ्गलसूत्रभङ्गः ॥ ५१ ॥

अम्भोधिसमयबन्धनेन जगदानन्देन भूपुत्रिका-
स्वान्ताम्भोभवबान्धवेन नतरक्षायत्तचित्तेन मे ।
कर्णालम्बितकुण्डलेन द्विविषात्राणोद्यमेनाश्रित-
श्रेयः कल्पलतेव मे मतिरियं रामेण संवर्धताम् ॥ ५२ ॥

रामादौ जननं कुमारगमनं यज्ञप्रतीपालनं
शापाद्दुष्टरणं धनुर्विदलनं सीताङ्गनोद्गहनम् ।
लङ्काया दहनं समुद्रतरणं सौमित्रिसम्भोहनं
रक्षः संहरणं स्वराज्यभवनं चैतद्धि रामायणम् ॥ ५३ ॥

जन्मादौ ऋतुरक्षणं मुनिपतेः स्थाणोर्धनुर्भञ्जनं
वैदेहीग्रहणं पितुश्च वयनाद्दोराटवीगहनम् ।
कोट्यङ्गणं भरादिमथनं मायामृगच्छेदनं
अष्टाब्धिक्रमणं दशास्यनिधनं चैतद्धि रामायणम् ॥ ५४ ॥

पूर्वं रामतपोवनानुगमनं उत्वा मृगं काञ्चनं
वैदेहीहरणं जटायुमरणं सुग्रीवसम्भाषणम् ।
बालीनिग्रहणं समुद्रतरणं लङ्कापुरीदहनं
पश्चाद्वाणकुम्भकर्णकदनं चैतद्धि रामायणम् ॥ ५५ ॥

शान्तं शारदयन्द्रकोटिसदृशं यन्द्राभिरामाननं
यन्द्रार्काग्निविकासकुण्डलधरं यन्द्रावतंसस्तुतम् ।
वीणापुस्तकसाक्षसूत्रविलसद्व्याप्यानमुद्राकरं
देवेशं भरतादितिः पस्वितं रामं भजे श्यामलम् ॥ ५६ ॥

कृष्टं भीमधनुः कठोरनिनदं ब्रह्मादिसंविस्मयं
भास्वद्वाजिगतेन मार्गमनिशं शाम्भोः शिरः कम्पनम् ।
द्विगन्तिसम्भवनं कुलाद्रियलनं सप्तार्णवोन्मीलनं
वैदेहीमदनं मदान्धमनं त्रैलोक्यसम्भोहनम् ॥ ५७ ॥

कञ्जातपत्रायतलोचनाय कर्णवतंसोज्ज्वलकुण्डलाय ।
कारुण्यपात्राय सुवंशजाय नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ५८ ॥

विद्युन्निर्भाभोदसुविग्रहाय विधाधरैः संस्तुतसद्गुणाय ।
 वीरावताराय विराधुन्ने नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ५८ ॥
 संसक्तदिव्यायुधकार्मुकाय समुद्रगर्वापडरायुधाय ।
 सुग्रीवमित्राय सुरारिहन्त्रे नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ६० ॥
 पीताम्बरालङ्कृतमध्यकाय पितामहेन्द्रामरवन्दिताय ।
 पित्रे स्वभक्तस्य जनस्य मात्रे नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ६१ ॥
 नमो नमस्तेऽपिलपूजिताय नमो नमश्चन्द्रनिभाननाय ।
 नमो नमस्ते रघुवंशजाय नमोऽस्तु रामाय सलक्ष्मणाय ॥ ६२ ॥
 धमानि पञ्चरत्नानि त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नरः ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ ६३ ॥
 श्रीरामः कल्पवृक्षो मे विरामः सकलापदः ।
 अभिरामस्त्रिलोकानां रामः क्षेमं करोतु नः ॥ ६४ ॥
 वृद्धयसद्यश्चित्तं चित्तनाथं गुणानां
 उदधिमुदितनिम्नं निम्नगालङ्कृताङ्घ्रिम् ।
 जनकपतितनुजास्वान्तकान्तोत्पलस्य
 स्फुरणकरणयन्त्रं रामयन्त्रं भजेऽहम् ॥ ६५ ॥
 वदतु वदतु वाणी राम रामेति नित्यं
 जपतु जपतु नित्यं रामपादारविन्दम् ।
 वदतु वदतु देवः चिन्तयेद्रामयन्त्रं
 न भवतु मम पापं जन्मजन्मान्तरेषु ॥
 यापभाणधरः सीताकामदः कान्तिमात्ररः ।
 सीतालक्ष्मणसंयुक्तः पातु मां राघवेश्वरः ॥ ६७ ॥
 प्रातः स्मरामि रघुनाथमुभारविन्दं
 मन्दस्मितं मधुराभाषि विशालभालम् ।
 कर्णवल्म्बियलकुण्डलगाण्डभागं
 कर्णान्तिदीर्घनयनं नयनाभिरामम् ॥ ६८ ॥
 प्रातर्भजामि रघुनाथपदारविन्दं
 रक्षोगणाय भयदं वरदं निजेभ्यः ।
 यद्गजसंसदि विभिद्य मडेशयापं

सीताकरग्रहणमङ्गलमाप सधः ॥ ६८ ॥

प्रातर्नमामि रघुनाथपदारविन्दं

पद्माङ्कुशादिशुभरेभशुभावलं मे ।

योगीन्द्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं

शापापलं सपदि गौतमधर्मपत्न्याः ॥ ७० ॥

प्रातर्वदामि वयसा रघुनाथनाम

वाग्दोषहारि सकलं क्लृप्तं निहृत्य ।

यत्पार्वती स्वपतिना सह भोक्तुकामा

प्रीत्या सहस्रहरिनामसमं जजाप ॥

प्रातः श्रये श्रुतिनुतां रघुनाथमूर्तिं

नीलाम्बुदोत्पलसितेतररत्ननीलाम् ।

आमुक्तमौक्तिकविशेषविभूषणाढ्यां

ध्यायां समस्तमुनिभिर्निजभृत्यमुष्यैः ॥ ७२ ॥

यः श्लोकपञ्चकमिदं नियतः पठेत

नित्यं प्रभातसमये पुरुषः प्रबुद्धः ।

श्रीरामकिङ्करजनेषु स एव भूष्यो

भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यम् ॥ ७३ ॥

किं मन्त्रैर्बहुभिश्च दृष्टकरुलैरायासदैस्तद्भिदां

किञ्चित्त्वोपविधानमात्रविक्रमैः संसारदृग्भावलैः ।

अेकः सन्नपि सर्वमन्त्रकूलदो दोषोऽजितः सर्वदा

श्रीरामः शरणं ममेति परमो मन्त्रोऽयमष्टाक्षरः ॥ ७४ ॥

रामभद्राश्रयः साक्षाद्रामचन्द्रो न संशयः ।

तत्र कोदासतूष्णीरावत्र दासकमदासू ॥ ७५ ॥

रघुनाथ पदारविन्दयोस्ते भ्रमरीभूतमदान्धकारसूर्यः ।

अपराधशतालयं कलौ मामवगृह्णाति छि मङ्गलैः कटाक्षैः ॥ ७६ ॥

रामनाम तव नाम जपन्तः पामरा अपि तरन्ति भवाब्धिम् ।

अङ्गसङ्गिभवदङ्गुलिमुद्रः किं विचित्रमतरत्नपिरब्धिम् ॥ ७७ ॥

श्रीरामनामामृतमन्त्रबीजं सञ्ज्वनं येन्मनसि प्रतिष्ठम् ।

ढालाढलं वा प्रलयानलं वा मृत्योर्भुषं वा वितथीकरोति ॥ ७८ ॥

डा कृष्णाख्युत डा कृपालय डरे डा पाण्डवानां सभे
 क्वासि क्वासि सुयोधनावरगतां डा रक्ष मां द्रौपदीम् ।
 धृत्युक्तौ क्षयवस्त्ररक्षणातनुर्योऽरक्षदाशु क्षणो-
 नार्त्त्राणपरायणः स भगवान्नारायणो मे गतिः ॥ ७९ ॥

धन्दीवरदलश्याममिन्दुकोटि निभाननम् ।
 कन्दर्पकोटिलावण्यं वन्देऽहं रघुनन्दनम् ॥ ८० ॥

डिं योगशास्त्रैः डिमशेषविधया
 डिं यागगङ्गादिविशेषतीर्थैः ।
 डिं ब्रह्मचर्याश्रमसञ्चरेण
 भक्तिर्नयेत्ते रघुवंशकीर्त्याम् ॥ ८१ ॥

डे राम भद्राश्रय डे कृपालो डे भक्तलोकैकशरण्यमूर्ते ।
 पुनीडि मां त्वख्यरणारविन्दं जगत्पवित्रं शरणं ममास्तु ॥ ८२ ॥

डे राम भद्राश्रय योगियन्द्र प्रसन्नमूर्ती परिदृश्यमाने ।
 तापत्रयं नाशमुपैति पुंसां ममान्धकारं विनिहन्तु नद्यः ॥ ८३ ॥

नीलाब्जवृन्द निभिलेश जगन्निवास
 राज्जवनेत्र रमणीय गुणाम्भिराम ।
 श्रीराम दैत्यकुलमर्दन रामचन्द्र
 त्वत्पादपद्मनिशं कलयामि यित्ते ॥ ८४ ॥

कुवलयदलनीलः पीतवासाः स्मितास्थो
 विविधरुचिरभूषाभूषितो दिव्यमूर्तिः ।
 दशरथकुलनाथो जनकीप्राणनाथो
 निवसतु मम यित्ते सर्वदा रामचन्द्रः ॥ ८५ ॥

सज्जलजलदनीलं सन्भुनिस्तुत्यलीलं
 सुगमनिगममूलं यातुधानान्तकालम् ।
 दशरथनृपभालं सत्कृपापूर्णलीलं
 भजतु भुवनभेलं भक्तसंस्तुत्यशीलम् ॥ ८६ ॥

दशरथवरपुत्रं जनकीसत्कलत्रं
 दशमुण्डरदक्षं पद्मपत्रायताक्षम् ।
 करधृतशरथापं चारुमुक्ताकलापं

रघुकुलनृपवर्ष्यं राममीडे शरद्वयम् ॥ ८७ ॥

रामं वीरासनस्थं विमलरविनिभं भासमानस्वरूपं

श्यामं सीतासमेतं स्मितरुचिरमुष्णं कुण्डलोद्दीप्तगण्डम् ।

श्रीवत्सं श्रीनिवासं सुरविटपितटन्यस्तसिंहासनस्थं

दिव्याकल्पोज्ज्वलाङ्गं द्विविजपतिनुतं ध्यानयज्ञेन यक्ष्ये ॥ ८८ ॥

श्रीरामभद्राश्रयसद्गुणं पादारविन्दं भजतां नराणाम् ।

आरोग्यमैश्वर्यमनन्तकीर्तिं अन्ते च विषणोः पदमस्ति सत्यम् ॥ ८९ ॥

रण्डतदनुजेन्द्रो राजराजात्मयन्द्रः

समदरिपुमृगेन्द्रः सन्मनोऽम्भोधियन्द्रः ।

ललितघननगेन्द्रो लक्ष्मणानन्दसान्द्रो

मण्डितसुजनयन्द्रो मैथिलीप्राणयन्द्रः ॥ ९० ॥

नमः कोट्युडस्तथाय सन्धीकृतशराय च ।

दण्डिताम्बिलद्वैत्याय रामायाम्निवारिणे ॥ ९१ ॥

न जानन् जानकीजानौ रामे तत्त्वमपि प्रभौ ।

धिक् कुर्याद्यमदूतान् स यो नरस्तत्त्वमीडते ॥ ९२ ॥

रामो मे हृदि सन्निधिं रमयतां रामं भजे दृष्टुं

रामेणामपदं नमो भगवते रामाय रामाशुभम् ।

वक्ष्ये श्रीरघुनन्दनस्य सुकृतेर्दासोऽस्यलं सर्वदा

नित्यं कोसलकन्यकाप्रियसुते रामे मनो वर्तताम् ॥ ९३ ॥

कोट्युडनिर्मुक्तशराग्रभाण्डनं प्रयाण्डविष्वग्भुजदण्डमाण्डनम् ।

प्रयाण्डयण्डांशुसमानमाण्डनं भजामि रामं रण्डण्डगण्डण्डनम् ॥ ९४ ॥

सिंहासनस्थं मुनिसिद्धसेव्यं रक्तोत्पलालङ्कृतपादपद्मम् ।

सीतासमेतं शशिसूर्यनेत्रं रामं भजे राघवराभयन्द्रम् ॥ ९५ ॥

दयारूपे भूपे रघुकुलकलापे सुहृदये

भुजस्तम्भे दम्भेतरविजयगुम्भे विडरताम् ।

महावीरे धीरे दशरथकुमारे परिसरद्

गुणारामे रामे दशभुजविरामे मम मनः ॥ ९६ ॥

गतेष्वनेकेषु भवेषु पापघ्नतेष्वमूर्तेषु न योगितीर्थैः ।

वित्रस्तसर्वेषु नृणां कुलेशे सञ्जायते भक्तिरनन्तमीडे ॥ ९७ ॥

श्रीरामभद्राश्रितयोगिवर्य

पादाब्जयुग्मं सततं भजेऽहम् ।

यस्यक्षुषी धाम जनप्रवेशं

तस्यक्षुषी पश्यति यस्य येतः ॥ ८८ ॥

न ग्रस्तस्तमसा न याहि मलिनो दर्शन नो कर्षितो

नैवास्तं गतवान् न याङ्किततनुर्नो पाक्षिकश्रीरपि ।

लोकालोकनगैन्द्रलङ्घनविधौ नो पङ्गुभावाङ्गतो

निर्दोषो गुणसागरद्रघुपतेस्तेजो यशश्चन्द्रमाः ॥ ८९ ॥

नागानामयुतं तुरङ्गनियुतं सार्धं रथानां शतं

पादाताः शतकोटियुद्धवलिता नृत्यत्कभन्धो रणे ।

अेवं कोटिसहस्रनर्तनविधौ यञ्चय्यलद्धष्टिका

यामार्धं परमात्मनो रघुपतेः कोट्यष्टाष्टारवः ॥ ९०० ॥

भजेऽहं सदा राममिन्दीवराभं भवारण्यदावानलाभाभिधेयम् ।

भवानीलृटा भावितानन्दरूपं भवाभावडेतुं भवानीप्रसन्नम् ॥ ९०१ ॥

सुरानीक दुःखौघनाशैक उेतुं नराकारदेहं निराकारमीज्यम् ।

परेशं परानन्दरूपं वरेण्यं हरिं राममीशं भजे भारनाशम् ॥ ९०२ ॥

प्रपन्नाभिलानन्ददोषप्रपन्नं प्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम् ।

तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यं कपीशादिमित्रं भजे रामचन्द्रम् ॥ ९०३ ॥

स्फुरद्रत्नकेयूर डारामिरामं

धराभारभूतासुरानीकदावम् ।

शरय्यन्द्रवङ्गं लसत्पद्मनेत्रं

दुरासाधपारं भजे रामचन्द्रम् ॥ ९०४ ॥

सुराधीशनीलाभनीलाङ्गकान्तिं विराधादिरक्षोगणानीकनाशम् ।

किरीटादिशोभं पुरारातिलाभं भजे रामचन्द्रं रघूनामधीन्द्रम् ॥ ९०५ ॥

लसय्यय्यन्द्रकोटिप्रकाशादि पीठे

समासीनमङ्गे समादाय सीताम् ।

स्फुरद्धेमवर्णा लसत्कञ्जपुञ्जं

भजे रामचन्द्रं निवृत्त्यादितन्त्रम् ॥ ९०६ ॥

सदा भोगभाजां सुदूरे विमान्तं मुदा योगभाजामदूरे विमान्तम् ।
विदानन्दकन्दं सदा राधावेशं विदेहात्मजानन्दकन्दं प्रपद्ये ॥ १०७ ॥

महायोगमायाविशेषानुयुक्तो विभासीश लीलानराकारवृत्तिः ।
त्वदानन्दलीलाकथापूर्णाकण्ठाः सदानन्दरूपा भवन्तीह लोके ॥ १०८ ॥

यस्य प्राणनिवारणवन्द्यते स्यातां निदानौ विभोः

अैन्द्रध्वाङ्गपतेः कृपाजलनिधौ कोपप्रसादौ मुदे ।

भूयाद्वासवनीलसन्निभतनुर्वामाङ्कुसेव्यद्रधूः

सोऽयं दृष्टनिशाटपाटनपट्टुः श्रीराघवो नः सदा ॥ १०९ ॥

दृष्टो वा कलुषात्मकोऽपि पिशुनो दुर्माग्सञ्चारि वा

मातृघ्नोऽपि पितृघ्नवर्तनरतः सन्भौनिनिन्दापरः ।

योऽयं स्मृत्यमृतं तथा मधुरसं वक्ता य श्रेता लिप्सेत्

स प्राप्नोति निरन्तरैडिडसुभं निर्वाण सौम्यं ततः ॥ ११० ॥

इति श्रीरामकर्णामृतं सम्पूर्णम् ।

Proofread by PSA Easwaran

—
Shrirama Karnamritam

pdf was typeset on June 29, 2023

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

